

Sahilde İlk Gece - Emma Darcy

Birinci Bölüm

Tanışma randevusu...

Zack Freeman, hiç tanımadığı, hakkında hiçbir şey bilmediği, bir daha hiç görmeyeceği bir kadınla buluşma fikrinden hiç hoşlanmıyordu. Hele önünde tamamlaması gereken iş programını düşününce... "İnsanı sersemletecek kadar güzel biri," diye onu ikna etmeye çalıştı, eski arkadaşı Pete Raynor. "Benim dünyamda sersemletici kızlar üç kuruşa. Üstelik deli gibi istekliler ve peşimden koşuyorlar." "Eh orası Los Angeles... Ama şimdi yuvadasın. Avustralya, hatırladın mı? Üstelik Livvy'nin kardeşi başka türlü bir şey."

"Ne gibi yani?"

Alaylı sesi arkadaşını kızdırmıştı. "Sen bıkmışsın, oğlum. Sanırım onun için burada benimle bir hafta geçirdin. Ama Avusturalya'lı harika bir yaratıkla dışarıda bir gece sana iyi gelecek. İnan bana." Zack, bakışlarını pencereden görünen, bembeyaz tepeli dalgalara çevirerek tartışmayı kesti. Bulunduğu yerden Forresters Beach harika görünüyordu.

Merkez bankasında çalışan Pete'in, işin stresinden kaçıp uzaklaşmak için, yeni aldığı evin terasında oturuyorlardı. Burası Sydney'e bir buçuk saat mesafede, dinlenmek için nefis bir yerdi. Zaten Zack'ı de buraya gelmeye bunu anlatarak ikna etmişti.

Zack ve Pete okuldan arkadaşılar. Değişik meslekler seçmiş olmalarına rağmen her zaman birbirleriyle irtibat halinde olmuşlar, birbirlerini takip etmişlerdi. Pete, risk unsuru taşıyan, mücadeleli bir mesleğe yönelmiş, Zack ise bilgisayar yaratıcı sanat dallarında kullanmanın yollarını aramıştı. Kurduğu şirket, şu anda, film efektleri konusunda en çok aranan kurumdu. Ama şu anda işi düşünmek istemiyordu. Yarın Los Angeles'e uçarken yolda istediği kadar düşünür ve onu bekleyen önemli toplantılara kendisini hazırlardı ama bu gün hala gençliğinin o tasasız günlerini yaşamak istiyordu. Sabah kalktığında dev dalgalarda surf yapmış, öğlen yemeğinde hamburger ve patates kızartması yemişti, aynen gençliğindeki gibi, akşamda aynı şeyi devam ettirmek niyetindeydi.

Harika bir hafta geçirmişti, burada. Etkilenmesi ya da yenmesi gereken kimse olmadığından rahattı. O ve Pete, hep eskiden yaptıkları şeyleri yapmışlardı. Briç oynamışlar, kendi seçtikleri müziği zorla birbirlerine dinletmişler, masallar uydurmuşlar, bira içmişler....eğlenmişlerdi...

Öyle harika bir şekilde tembel hissediyordu ki kendisini, bundan vazgeçirmek istemiyordu. En azından buna zorunlu oluncaya kadar. Birisiyle tanışmaya hiç ihtiyacı yoktu. İstemiyordu da ayrıca. Burada, bu cumartesi gecesi, yazın ortasında öyle hayatından memnundu ki... Mutlulukla derin bir nefes aldı. Geniş göğsü daha da genişledi. Hissettikleri memnurluktan da öteydi.

"Pete, senin kız arkadaşınla randevun varsa ben hiç aldırım. Git ve eğlen. Bana bakmak zorunda değilsin. Ben kendi kendini eğlendirebilirim."

"Bu senin son gecen."

Pete'in mutsuz ifadesi Zack'in vicdanını sızlattı.

"Ben bundan kaçamam. Çünkü Livvy'nin doğum günü."

Bu son geceyi onunla paylaşmak istemeyerek şımarıklık mı yapıyordu?

Livvy Trend Pete göre çok özel biriydi. Livvy sahilde köpeğini dolaştırırken karşılaşmışlardı. Hatta finans konusunda eşsiz bir kafası da vardı. Hazinede önemli bir görevde çalışıyordu. Anlaşılan önemli bir birlikteliğe doğru yol alıyorlardı. Pete bu gidişattan hoşnuttu.

Zack için ise işinde büyük başarılarla imza atmak daha öncelikli sıradaydı. Onun ciddi bir birlikteliğe yaklaşmaya hiç ama hiç niyeti yoktu. Ondan bir bağ talep edecek bir kadınla işi olmadığına karar vermişti. Çok şeyi feda etmesi gerekirdi. İşleri çok bölünürdü. O istediğini elde etmişti. Ama bu alanda daha da fazlasını umuyordu. Özel bir kadın bekleyebilirdi.

"Sana söylüyorum Zack. Daha önce Livvy'yi bulmasaydım, büyük ihtimalle kardeşini kovalıyor olurdum. Catherine muazzam biri."

"O zaman Cumartesi gecesi niye boştı?"

"Oh, seninle aynı sebepten. Hafta sonunu kardeşiyle geçiriyor."

"Ve sanırım, Livvy'de kardeşini yalnız bırakmak istemiyordur."

"Evet, istemiyor."Artık neden ısrar ettiği gerçeği ortaya çıkınca Pete açıkça yalvardı."O yüzden lütfen bana yardım et, Zack."

Pete gerçekten bu kadına bağlıydı. Zack, Livvy'nin de ona bağlı olmasını, onu yalnızca iyi bir av olarak görmemesini temenni etti. Ki aslında gerçekten iyi bir avdı, özellikle maddi bakımdan. Ve oldukça hoş bir adamdı. Zack'ten biraz kısa ama fizik olarak yakışıklı biriydi.

Saçları şakaklarında azalmaya başladığından, Pete onları kısacık kestirmişti. Bu her zaman derli toplu görünmek açısından oldukça pratikti. Kendisinin ki gibi vahşi görünüşlü, dalgalı siyah saçlar darmadağınık oluyordu. Neyse ki sanatla uğraştığından bunun ona artistik bir görüntü verdiğini söylüyorlardı.

Pete'in her zaman yakışıklı sayılmasa bile etkileyici bir yüz ifadesi olmuştu. Bulaşıcı bir gülümsemesi, eğlenmeye davet eden yeşil gözleri vardı.

Kendisinin ise tam tersi; iyice yanmış esmer teni, koyu renk gözleri, bembeyaz dişleri ile filmlerde yaptığı efektlerle canlandığı karakterlere benzerdi. Pete onun daha önceki yaşamında vampir olduğunu söyleyerek, eğleniyordu.

Her neyse... Kadınlar onu Pete'den daha çekici buluyorlardı. Bu onun kontrol edemediği bir olguydu.

Zack bu akşam Livvy Trend'in arkadaşına doğru dürüst davranmasını ümit etti. Umuyordu ki kadın, gece boyunca kendisine kaçamak bakışlar yollamaya kalkmazdı...

Tanışma randevusu...

Catherine Trend kardeşine bu fikri o anda yok etmesini ister gibi ters bir ifade ile baktı. Livvy ile bu hafta sonu, erkeklerden 'özellikle de birinden uzak' geçirmek için tam bir fırsattı oysa. Şu sıralar herhangi bir erkeğe nazik davranmaya olsun gayret sarf etmek, yapmaktan hiç hoşlanmayacağı bir şeydi.

Bakışı hiç işe yaramamıştı. Tam tersine, Livvy saldırı pozisyonuna geçmişti."Sorunun nedir, biliyor musun? Catherine? Stuart Carstairs'e çok uzun süre bağladın. Başka erkeklerin daha cazip ve senin için daha uygun olabileceğini görmüyorsun."

Ondan başkasını bulamamıştı ne yapsın? Her ayrıldıklarında etrafına bakınmıştı, oysa... Stuart'dan başka yanında olmaktan hoşlanacağı biri olmamıştı. Sonra Stuart gelip özürler dileyince onu tekrar tekrar affetmişti. Ama Stuart ne yapmıştı? Son olarak Catherine'nin ofisinden, onun altında çalışan, bir grafik sanatçısıyla onu tekrar aldatmıştı. Artık bu kadarı da zavallı gururunu yerle bir etmek için çok fazlaydı.

Bu onların ilişkilerini sonu olacaktı. Bitiş. Dünyanın bütün cinsel karizması onda da toplanacak olsa, artık bu iş yürümezdi. Devam etmenin, başkasını bulmanın zamanı gelmişti. Ama kimi?

"Kendimi yeni birisiyle tanışacak durumda hissetmiyorum, Livvy."

"Ve bende seni burada kendi kendini yemen için bırakamam"

"Kendi kendimi yemeyeceğim. Video seyredirim."

"Senin yaptığına kaçış derler. Bahse girerim, Stuart Carstairs kaçmıyordur. Şu an pantolonunun fermuarını açmıyorsa..."

"Kes artık."

"Hayır, kesmeyeceğim. Ahlsız bunu bana denedi, biliyorsun. Senin öz kardeşine."

Catherine bu sözlerden dehşete düşmüştü. Kardeşi doğruyu mu söylüyor, yoksa Stuart'ı mı karalamaya çalışıyor emin değildi.

"Bundan bana hiç bahsetmemiştin."

Livvy öfke dolu gözlerle,"Şimdi söylüyorum, işte!" diye cevap verdi."Artık o heriften kurtul. Yatakta harika olabilir, ama o büyük bir bencil. Sadece kendisini düşünüyor. Onu her geri geldiğinde kabul ederek, onun egosunu besliyorsun."

Catherine onun doğruyu söylediğini biliyordu. Diğer kadınlar söz konusu olduğunda asla güvenemeyeceği bir erkekle birlikte olmaya devam etmek hastalıklı bir durumdu.

"Bu defa onu kabul etmeyeceğim."

"O zaman olumlu bir davranış yap ve bu gece dışarıya birlikte çıkalım."

"Hiç havamda değilim, Livvy."

"Zaten hiç olmazsın. Tabi sana bu kadar kötülüğü yapan Stuart dışında... Bu herif için senelerini ziyan ettin. Stuart istediği kadar hayatındaki tek önemli kişinin sen olduğuna yeminler etsin, senelerine değer miydi?"

"Sana bittiğini söyledim."

"Seni tekrar sabun gibi yumuşatana kadar."

"Hayır. Gerçekten bitti."

"İyi o halde bu akşam, ondan kurtuluşunu bir başkası ile beraber kutluyoruz."

Catherine'de artık Stuart'dan kurtulması gerektiğini kabul ediyordu. Ama önce kendi aklında ve kendi kalbinde. Araya bir buluşma sıkıştırıp, tekrar kıyaslama yapmaya kalkınca, bunu daha çok Stuart lehine olacağından korkuyordu.

"Bu adam Pete'in okul yıllarından beri arkadaşı... Bu tanıdığı insanlara değer verdiğini gösterir. Kullanıp bir kenara fırlatanlardan değil, yani..." Livvy kardeşini ikna etmek için elinden geleni yapmayı sürdürüyordu.

"İki erkek arasındaki arkadaşlığın, onların kadınlara davranışlarıyla benzer tarafları yoktur.""

"Doğru. Ama sen olumsuz yönler icat ediyorsun. İnsanlara bir şans vermelisin. Ve Pete'in bana harika davrandığını eklemek isterim."

"Şanslısın. Ama ben tanımadığım ve büyük bir ihtimalle hiç hoşlanmayacağım bir herifle tıkanıp kalmak istemem."

"Pete'den hoşlanıyorsun. Arkadaşı da en azından ilginç biri. The Galley'in yemekleri malum, sen de bayılırsın. Sonra benim doğum günüm. Bana verebileceğin en iyi doğum günü hediyesi yanında Stuart olmadan eğlendiğini görmem olur."

"Eğleniyordum. Seninle beraber. Şu tanışma işini çıkarmadan evvel. Hediye işine gelince... Sana verdiğim bilezikten hoşlandığını sanmıştım."

"Hoşlandım."

"...ve senin seçtiğin restoranda öğle yemeğinden. Bu doğum günü armağanları yetmiyor mu?"

Livvy narin omzunu silkerek, "Seni evde, üzüntü içinde bırakıp Pete ile dışarı çıkmaktan nefret ediyorum. Sende gelmezsen, eğlenmeme imkân yok."

Şimdi de duygusal şantajla başlamıştı.

Tabi bunun arkasında kardeşinin kendisini korumaya çalışması olduğunu Catherine biliyordu.

Kardeşinin doğum gününün hiçbir anını bozmak istemiyordu. Livvy her zaman için ailesinde onlar için küçük şımartılacak bir bebek olmuştu. Annesi ve babası bu defa Kanada'da bir seyahatte oldukları için, doğum gününde onun her istediğini yapmak Catherine'e düşüyordu. Gerçi her şeyi yaptığını düşünüyordu ama bu gece, onun hatırı için dışarı çıkmak gerçekten o kadar zor olmasa gerekti.

Livvy baskı yapmaya devam etti. "Birlikte giyecek seçmek çok eğlenceli olacak."

"Ben yanımda doğru dürüst bir kıyafet getirmedim."

"Benimkileri denersin. Aslında senin üstünde harika duracak siyah bir şeyim var ki bayılacaksın..."

Jarse olduğu için benden daha kıvrımlı olmanın sakıncası yok. Sanada kolayca uyar."

Daha kıvrımlı ve daha uzundu Catherine. Üstelik giyim zevkleri tamamen farklıydı. Bu yüzden hiç birbirlerinin eşyasını ödünç almazlardı. Ama bu gece Livvy memnun kaldıktan sonra ne giydiği sorun değildi.

Yirmi dokuz... Sevgili küçük kardeşi bu akşam yirmi dokuz yaşında oluyordu ki, kendisinin otuz bire sıkıştıramadığı birçok konuda başarılı olmuş ve hayatını bir düzüne sokmuştu. Hala Catherine'in işi az gerginlik yarattığı, daha hafif olduğu kadar, ilerlemek, kendisini göstermek açısından olumsuz olduğu kadar, Livvy reklâm alanında parlak, ama sürekli gerginlik içinde, bıçak sırtında yaşayan biriydi...

Başka ihtiyaçları, farklı hayatları, değişik karakterleri, apayrı görüntüleri vardı. Onlar tamamen farklı iki kardeştiler.

Livvy'nin saçı bebekliğinde çok açık renkti. Şimdi de iyi bir kuaförün yardımıyla bu rengi devam ettiriyor, kendisini dinamik ve canlı gösteren kısa bir model kestiriyordu. Livvy Normandiya'lı babalarının renklerini almış, gözleri canlı bir mavi, teni ise, devamlı yanık gibi duran, güneşli bir altın

rengindeydi. Annesinden aldığı tek şey ise, onun gibi ufak tefek oluşuydu... Catherine'i tarif etmek için söylenecek en önemli sıfatlar ise, koyu renk ve yoğun oluşu olurdu. Annesinin renklerini aldığı için saçları, koyu ve derin bir kahverengi 'ki uzun ve dalgalıydı.'gözleri ise kahveden çok, amber rengi idi. Yalnızca kara kirpikleri ve kaşları yüzünden daha koyu görünüyorlardı. Livvy'nin tersine onun babasından aldığı tek şey ise uzun boyuydu. Livvy'den bir baş kadar uzun ve yapılıydı. Birbirlerinden farklı ama çok yakındılar. Yakın aile bağları... Catherine Livvy'nin mutlu olmasını istiyordu. "Tamam geliyorum. Ama ben kendi arabamı alacağım. Pete'in arkadaşı bir felaket çıkarsa, dayanamazsam istediğim zaman döner, gelirim. Livvy'nin yüzü mutlulukla ışıldadığında, Catherine bu çabaya değdiğini düşünmüştü. Muhtemelen ölesiye sıkılacaktı ama olsun. Livvy yüzü ışıldayarak, ayağının altında Pete ile tanışmasına vesile olan köpeği Luther, ayağının altında mutlu mesut oturuyordu. Köpek, meşhur Amerika'lı lider Martin Luther King'in ismini almıştı. Siyahlarla beyazları birleştiren... İnsanları bir araya getiriyordu. Gülümseyerek belki kendisinin de bir köpeğe ihtiyacı olduğunu düşündü. Evet, Stuart'ı sepetleyip, bir köpek alacaktı. Hiç değilse dertlerine buluşma toplantısından daha iyi çare olurdu.

michelle

19.09.2006 00:21

İkinci Bölüm

Pete saat sekize çeyrek kala çıkmak konusunda ısrar ediyordu. Oysa bu akşam yemek yiyecekleri Terrigal plaj şehri evlerinden arabayla en çok on dakikalık mesafede bulunuyordu. Livvy ve Catherine onlarla sekizde buluşacaklardı ki, bu belki de bir saat geç bile olabilirdi. Böyle özel gecelerde, Zack'in kadınların vaktinde gelmesi konusunda kesin şüphesi vardı. Tabi ki bu tanımadığı kadınla ne kadar az vakit geçirirse o kadar iyi olacaktı. Terrigal, kıyı boyunca ekili büyük palmiyelerle Forresters'den daha hoş bir kasabaydı. Gerçi Forresters'de sörf burada olduğundan daha heyecanlı ve vahşi dalgalarda yapılıyordu. Oysa burası, sakin suları, yumuşak kumu, düzgün kesilmiş çimler büyük oteller ve şık mağazalarıyla oldukça medeni bir kasabaydı. Burası daha çok ekâbirlerin yeriydi... Gitmekte oldukları restoranın adı The Galley'di. Yat limanının karşısına inşa edilmiş daha az gürültü alan bir yerdi. Oraya varıp arabayı park yerine yerleştirdiklerinde saat ancak sekiz olmuştu. Zack barda oturup beklerken bir içki içeceklerini düşünüyordu ve Pete daha arabadan bu geceyi kutlamak için getirdiği şampanya şişesini çıkarmamıştı ki, gözüne kırmızı üstü açık bir araba ilişti. Bu bir Mazda MX-5 olmalı, diye düşündü Zack. İçinde kadınlar olduğunu fark ettiğinde şaşırıldı. Nedense bunun bir erkek arabası olacağını düşünmüştü hep. Kadınların hep saçlarının bozulacağından endişe etmeleriydi belki de sebep. "Sana vaktinde geleceklarini söylemiştim."Pete Zack'in seyrettiği arabayı işaret ediyordu."Arabayı kullanan Catherine." Uzun saçlı esmer. Sarışın olanı yolcu koltuğunda oturuyordu. Zack aniden ilgisinin umulmadık şekilde arttığını hissederek sordu. "Araba kendisinin mi?" "Evet. Livvy, Catherine'nin baş kaldırması diyor." "Neye karşı?" Pete omzunu silkerek."Tahminimce kadın oluşuna,"diye cevap verdi.

Zack, gözlerini devirerek, "Yani şimdi şiddetli bir feministle karşı karşıya kalacağımı mı ima etmek istiyorsun?"

Pete'in gülüşünden ne demek istediği pek anlaşılmadı. "Daha doğrusu ölümcül bir dişi ile karşı karşıyasın. Şimdi dizlerine dikkat et. Her an bükülebilir.

Hiç şansı yok, diye düşündü Zack, alaycı bir tavırla.

Catherine arabayı dizi halinde park edilmiş arabaların en sonuna bırakmıştı. Yani restoranın kapısına en uzak olan bir noktaya. Çok sıkılırsa, arabanın park yerine sıkışması ihtimaline karşı, kaçması kolay olacak şekilde... diye tahmin etti, Zack.

Bu fikirde olan yalnızca sen değilsin, canım.

Pete ve Zack, hanımların yaklaşmasını arabalarının yanında beklediler. Kırmızı arabanın siyah tepesi kapanıp ön tarafı ile birleşmişti. Sarışın önden geliyordu. Çok hoştu. Üstünde açık mavi dar, askılı elbisesi, Zack, onun Pete'in cep Venüs'ü olduğunu düşünerek gülümsedi.

Diğeri ise tam kendisinin seçeceği türdendi doğrusu... Arabadan kahverengi bir saç kümesi iniyordu. Yastıkların üzerinde iyi duracak bir yele gibi. Tabii tenine dokunuşu, okşaması da hoş olurdu doğrusu. Parmak uçları kaşındı adeta. Boş ver... Şu an kadınlara ayıracak zamanı yoktu. Zaten saçları harika olsa da kafanın içi genellikle boş olurdu.

Catherine dönüp arabasını kapısı kapattı. Zack dikkat kesilmişti. Pete abartmamıştı. Catherine Trend öldürücü biriydi. Aklına Truvalı Helen gelmişti. Yüzüne bak... Tanrım! Kulağının arkasındaki çiçekle sanki cinsel çağrılarda bulunuyordu.

Parmak uçlarında hissettikleri şimdi kasıklarına yayılmıştı. Zack çaresiz kalmıştı. Bu hissi yok edecek hiçbir güç bilmiyordu. Zaten o sırada arabanın yanından ayrılan Catherine'nin tüm olarak görüntüsü aklını başından alınca, bu konuda bir istediği de kalmamış oldu. Hatta yan görüşü bile bozulup, sadece bir noktayı görebilir bir duruma gelmişti. Çünkü artık Livvy'yi seçemiyor, sadece bir hayal gibi Catherine'nin yanında ancak fark ediyordu.

İnanılmaz bir kum-saati görüntüsüne sahipti. Kaygan siyah ipek elbisesi içerisinde, hatları ağır sulandırarak kadar dolgun ve kadınsıydı. Elbisenin kısa eteği, uzun, biçimli bacakların baldırlarını ancak ortalarına erişiyordu. Zack'in aklına hemen o bacakların kendisini sarması gelmişti. Uzun boyluydu. Siyah dümdüz sandaletler giyecek kadar uzun. Bilekten bağlı bu siyah ince sandaletler, Zack'e uzun topuklu ayakkabılardan daha seksi gelmişti. Yaklaştıkça bakışları daha çok yüzünde odaklanmaya başlanmıştı. Çenede küçük bir gamze, dolgun ve somurtkan dudaklar, düz bir burun ve gözlerini belirginleştiren, çıkık, elmacık kemikleri. Gözleri bademden de iriydi. Altın parlıtlı, kara kirpiklerle çevrili, bir ev kedisininkinden çok, vahşi bir kedininki gibi, tehlikeli, pırıltılı...

Ve bu fikri neden, heyecan verici bulmuştu, bilmiyordu. Düşünemiyordu ki... Sadece heyecanlanmıştı ve bunu nasılsa kabul etti. İçinde sıcak sıcak, ilkel, karanlık bir takım duygular kıpırdandı. Sanki onda yarattığı duyguları, aynen Catherine'e yaşatmak isterse gibi, sanki ona meydan okuyup, onu da kendisi kadar heyecanlandırmak ister gibi...

Birinci sınıf bir herif, diye düşündü, Catherine. Pete'in arkadaşını ilk gördüğünde. Uzun, esmer ve yakışıklı. Dar siyah kot pantolonu, kısa kollu, açık yakalı beyaz gömleği, etkileyici fiziğini yeterince belli ediyordu. Dış görüntüsü oldukça seksi bir çekicilik sunsa da, içi kocaman, boş erkek egosu ile dolu biri olmalıydı.

"Oh... Şuna bak! Pete'in arkadaşı da amma adammış ha..."

Duruşunu bir ayna önünde uzun süre çalışmış olmalı, diye düşündü Catherine. Ondand hiç etkilenmemeye kararlıydı, ama buna rağmen yaklaştıkça midesinde bir şeyler kımıldamaya başlamıştı.

Bu adamın ona bakışından kaynaklanıyor olmalıydı. Ne yazık ki Livvy'nin siyah elbisesi kadınsı yönünü oldukça vurguluyordu. Buna giyerken aldırmamıştı. Hatta Livvy kulağına pembe çiçeği yerleştirirken bile umurunda değildi ama şimdi... Umarım bunu çok flörtçü bulmaz, diye, geçiriyordu içinden. Diğer yandan adam tamamen kendisi ile dolu olmasa flört etmeye degebilirdi. Bunun tehlikeli bir oyun olduğunu kabul etmesine rağmen... Bu kadar iri ve güçlü yapılı bir adamla birlikte olmaya alışık değildi. Adam sanki güç üretiyordu. Öyle ki kasıklarında kıpırdanmalar başlamıştı. Catherine şimdiye kadar bedenlerin kendisinden çok bakışların, konuşmaların daha seksi olduğunu düşünmüştü. Her neyse... Şimdi bakışlarını bu adamdan alamadığını kabul etmek durumundaydı. Bunda hayvansı bir çekicilik vardı. Nedense bununla yatmak nasıl olur diye, düşünmeden

edemiyordu.

Farklı olur.

Pek medenice olmaz.

Koyu ve yoğun...

Gözleri gibi... Şimdi dosdoğru kendi gözlerinin içine doğru bakıyordu.

Kalbi çılgınca atmaya başlamıştı ki, Catherine derin bir nefes aldı. Bu adam ona ne yapıyordu. Daha bir bakışıyla ona Stuart'ı unutturmuştu. Daha bakışın etkisinden kurtulamamıştı ki, Pete'in konuşmaya başladığını fark etti.

"Livvy... Catherine... Bu benim arkadaşım Zack Freeman..."

Vay... Vay...

Catherine onu tanıyordu. Bilgisayar grafikleri içinde olup da tanımayan var mıydı? Yaptığı özel efektlerle daha şimdiden efsanevi bir ün kazanmıştı. Müthiş şeyler üretmişti. Demek ki Pete'in arkadaşısıydı. Kendisinin tanışacağı adam buydu, demek ki.

Çok fazla beyaz olan dişleri gülümseyince parlamıştı. "İkinizle de tanıştığıma çok memnun oldum. Doğum günün kutlu olsun Livvy."

Elini öncelikle Livvy'e doğru uzatmıştı. Livvy, teşekkür ederken kısa bir dokunuş sonra Catherine'ye... Catherine elinin onun elleri arasına hapsedildiğini hissetti. Uzun uzun tuttu elini. Onun ellerinin sıcak temasının farkına varmasını sağlayıncaya kadar.

"Bu akşam bana eşlik etmene çok müteşekkirim, Catherine." dedi, alçak bir sesle.

Midesi kıpır kıpırdı. Zack'i başka dünyalardan gelmiş bir bilgisayar dâhisi olarak düşünürdü. Meğer öyle değilmiş. Tam karşısında duruyordu, dinamik, seksi görüntüsüyle nefesini kesiyordu. Bir cevap bulması mucize gibi bir olaydı.

"Bende çok memnun oldum."

Göz kamaştırıcı bir gülümsemesi vardı. Güçlü bir burun ve çene, düz ve alçak kaşları, gücünü yansıtan derin gözleri vardı. Dalgalı siyah uzunca saçları yüzünün yarattığı sert ifadeyi yumuşatması gerekirken, nasılsa, daha da kuvvetlendiriyordu.

"Güzel bir araba"

"Ben seviyorum."

Sorarken gözleri şakalaşır gibiydi. "Senin hakkında ne düşünüyor?"

Catherine kendisini saldırı altındaymış gibi hissetmişti. "Bir şey düşündürmesi mi lazım?"

"Arabaları insanlar hakkında fikir verir. Örneğin Pete'in BMW arabası. O sağlam ve güvenilir birinin seçeceği bir araba. Kanıtlanmış bir performansı sergiliyor."

"Kesinlikle doğru", diye katıldı Pete.

"Ya sen...? Senin araban ne?" Catherine onun hakkında bir şeyler öğrenmek istemişti.

Zack sırıttı. "Benim arabam yok. Gerektiğinde bir tane kiralyorum."

"Seni kandırmasına izin verme Catherine. O bir bisikletçi. Bir garaj dolusu bisikleti var havasına göre birini seçip biniyor."

"Açık yol adamı", diye görüşünü belirtti, Catherine. Zack Freeman'in hiçbir kılıfa girmeyecek bir beyni olduğunu düşünüyordu.

"Senin gibi, Catherine," dedi, Livvy, ikisinin birlikteliğini cesaretlendirmek istercesine.

"Gerçekten mi?"

Catherine omzunu silkerek, "Ben arabaya hiç bu gözle bakmadım. Herşeyi sonuna kadar analiz etmeye Livvy meraklıdır."

"Ve ben de onun bu mantığını çok seviyorum." Pete kardeşine büyük bir sevgi göstererek konuşmuştu. Elinde taşıdığı şişeyi kaldırarak, "Doğum gününü kutlamak için en iyi Fransız köpüklüsünü aldım, Livvy."

"Harika." Dönüp Pete'in koluna girmiş ve restorana doğru ilerlemeye başlamıştı. "Senin bu kutlamalarını çok seviyorum."

Birlikte çok mutlu oldukları belliydi. Catherine ise bu zorlama dörtlüden biri olmaktan son derece rahatsızdı. Yan gözle partnerini süzerken, onun istediği kadını bir el işareti elde edeceğini düşündü. Öyleyse bu buluşmayı neden kabul etmişti?

Livvy'nin onu buraya getirmek için verdiği mücadeleyi hatırlayınca kızardı. Kendisinin Stuart'ı unutmaması için çok kararlıydı. Belki Pete ile ona yardım etmeyi kararlaştırmışlar ve bir çeşit iyilik olsun, diye Zack Freeman'dan yardım istemişlerdi. Bir anda aşağılanma hissiyle yanmaya

başladı. "Pete seni bu akşam bana eşlik etme konusunda zorladı mı?"

Zack cevap vermekte yavaş davrandı. "Bu akşam için başka bir planım yoktu. Pete dördümüz birlikte olalım istedi ve ben de kabul ettim. Şu ana kadar bir pişmanlık duymadım. Ama bu düzenlemeden senin bir sıkıntın varsa..."

Hayır."

Catherine, Pete'in kendisi hakkında özel bir bilgi vermediğini anlayınca rahatlamıştı.

"Ama kısa kesip kaçmak istiyorsun..."

"Öyle yapsam, Livvy beni öldürür."

"Ahh... O zaman Livvy seni zorladı."

Catherine derin bir nefes aldı. "Benden çok onun fikriydi, diyelim."

"Bu benimle sıkıntı yaşayacağını beklediğin anlamına mı geliyor."

Catherine sıkıntı ile gülümseyerek, "Bırak biraz zevk hayal edeyim," dedi.

"İyi fikir. Bende aynısını yapmalıyım."

Merdivenlere ulaştıklarında Zack onun tutması için elini uzatmışsa da Catherine görmezlikten gelmeyi tercih etmişti. Çünkü Zack'in yakınlığını tehlikeli buluyordu.

"Livvy, senin Pete ile okul günlerinden beri arkadaş olduğunuzu söyledi."

"Mmm... Yirmi yıl oluyor. Birbirimiz için hala aynı insanlarız. Hayat ilerledikçe bunun kıymetini anlıyorsun."

"Sanırım işinde epey rol yapmak zorunda kalıyorsun."

Zack, durakladı. Gözlerine keskin bir bakış yerleşmişti. "Ne iş yaptığımı biliyorsun?"

Bilmemesini tercih ettiği belliydi. O gece herhangi biri olmayı tercih ediyordu besbelli. Kadınların etrafına tırmanmaya çalışmasından bıkmış olmalıydı.

"Hiç merak etme... Bu konuda gezevelik etmem. Livvy'nin bildiğini sanmıyorum. Ben grafik sanatçılarıyla birlikte çalışıyorum. Herkes sana hayran ve çok tartışmalar olur... Bu yüzden Pete adını söyleyince..."

"Sende grafik sanatçısı mısın?" Gerginliğinin arttığı belli oluyordu.

"Hayır. Grafik sanatlarını da kullanmıyorum." Zack bu buluşmadan bir fayda umduğunu sanmasın diye hızla ekledi. "Benimle kesinlikle güvenliktesin, Zack Freeman."

Zack, Catherine'e uzun uzun, biraz da şüphe ile baktı. "O kadar emin olamam, sıkı yumruk atabilecek gibisin."

Catherine birden kıpkırmızı kesilmişti. Sonra da kendisine öfkelenmişti. Ona ne oluyordu? Kızarmak hiç âdeti değildi. Şimdi genç kızlar gibi yanıyordu.

"Sen de pek zararsız gibi durmuyorsun." Bu sözleriyle kendisini etkilediğini kabul etmiş olmuyor muydu? Önce pişman olsa da, sonra boş verdi. Zaten Zack bilmiyor muydu? Kadınlar üstündeki etkisini bilmemesi imkânsızdı. Nasıl kendisi erkekleri etkilediğini biliyorsa...

Zack sonunda tekrar normal görünmeye başlamıştı. "Kusura bakma, seni kızdırmak istememiştim. Ben bu hafta, sadece bir haftalığına Zack Freeman değilim. Bu benim son gecem. Yarından itibaren yine o olacağım."

"O olmak istemiyor musun? Bu kadar başarılı olmak yük mü oluyor?"

"Tabi ki, ödülleri de var. Ve ben bunlardan vazgeçmeye hazır değilim. Ama her şeyin bir yeri ve zamanı var."

Catherine, onun meşhur biri görüldüğünde yapıldığı gibi üstüne atılmasından hoşlanmadığını anlamıştı.

"İyi, o zaman bu akşam ne olmak istiyorsun?"

"İki yabancı ne olmak isterse."

"Yarın olmaksızın."

"Ben yarın yokum."

Anlaşılmıştı. Zack Freeman'la gelecek olmayacaktı.

"Ahh... Bende bu tek gecelik deneyimi, isminin arkasındaki adamla edineceğim." Gururundan onun programının kendisini veya beklentilerini hiç etkilemediğini göstermek ister gibi hafif bir tonla konuşmuştu.

Zack konuşunca sesindeki cinsel daveti anlamamak imkânsızdı. "Merak ediyorum, deneyimi edinebilecek misin?"

Catherine tekrar kıpkırmızı kesilirken, bir gecelik ilişkiyi kastetmemiş, diye düşündü.

"Ne yapalım, biraz kazanır, biraz kaybedesin." Bu bir şey ummaması için bir ikazdı. Zack sırttı. "Oyun başladı. Vurup kaçamazsın, yoksa kardeşin seni öldürür." Catherine güldü. Üstündeki etkinin çok güçlü olmadığını göstermek için işi hafife alıyormuş gibi yapıyordu. "Desene tuzağa yakalandım."

"Neden geldin?"

"Livvy'yi memnun etmek için. Bu gün onun doğum günü."

"O zaman verici bir karakterin var. İşte asıl tuzak budur, Catherine. Peki, sana şans verilse ne alırdın?"

"Ahh... Bu işte büyük soru."

"Daha cevap vermeye niyetin yok."

"Bu oyunu bozar."

Zack güldü. Sonunda rahatlamıştı ve eğleniyordu. Her kelime ve her bakışla oynayarak flört etmeye başlamıştı. "Hadi gel Pete ve Livvy'ye katılalım. Merdivenlerde bizi bekliyorlar."

Onlar ise restoranın merdivenin başında durmuş, yüzlerinde memnun ve tatminkâr bir ifadeyle Zack ve Catherine'i seyrediyorlardı. Sanki çöpçatanlıklarında başarılı oldukları için birbirlerini kutlamak ister gibiydiler.

Ama bu buluşmanın gerisi gelmeyecekti.

Catherine onun yanında yürürken kendisine bunu sıkı sıkı hatırlatmaktan kendisini alamamıştı.

Bu işin yarını yoktu. Mantıklı ve tedbirli olmalıydı. Ama yinede içinden bir ses, bir gece için bile olsa ondan alabileceği her şeyi almasını fısıldıyordu. Ona sahip olmasını. Kendisine verebileceği her şeyi... Bir gece için bile olsa...

michelle

19.09.2006 00:22

Üçüncü Bölüm

Catherine kendisine sunulan üç çeşit dondurmanın hepsini, doldurduğu kaşığına yavaşça dudaklarına götürüp, diliyle yalayarak tattı. Zack bu hareketi çok cinsellik dolu bulmuş, bütün bedeni gerilmişti. Catherine Trent şimdiye kadar tanıdığı en seksi kadını ve bütün gece boyunca onu sürükleyip götürmek ve saçının ucundan ayak parmaklarına kadar paralamamak için kendisini tutmak zorunda kalmıştı.

Bakışlarını zorla onun dudaklarından çekti ve denize çevirdi. Masaları açık terastaydı ve gece boyunca defalarca, onu etkisi altına alan arzulardan kaçınmak için manzaraya sığınmak zorunda kalmıştı. Acaba Catherine'de kendisi için yanıyor muydu? Zack'in belirleyeceği şartlara uyacak ve sonuna kadar gidecek miydi?

Bir gece...

Sorun, sonunda daha fazlasını isteyecek hale gelir ve hayatını karmakarışık eder miydi? Catherine kanında ateş olmuştu ve Los Angeles'a gitmeden önce sakinleşmeye ihtiyacı vardı. Catherine ona birçok yönden çekici gelmişti. Onun aklının çalışma şeklinden, konuşmasına, karşısında otururken yüzünü seyretmekten, şahane gözlerinin ifadesine ve vücut diline kadar her şeyinden çok hoşlanmıştı.

Catherine artık bir yabancı değildi. Gerçi onun hayatı hakkında soru sormaktan kasıtlı olarak kaçınıyordu ve sohbeti genel konular üzerinde tutmaya çalışıyordu ama yine de şimdiye kadar hiçbir kadının beceremediği kadar ona yaklaşmıştı.

Bu işi burada bırakmak galiba daha iyi olacaktı. Ne demişti... Biraz kazanır, biraz kaybedersin... O kaybetmekten hiç hoşlanmazdı ama şu anda risk söz konusuydu. Kazanmak deyince Los Angeles'da işinde kazanmak aklına gelmeliydi. Onlar bu kadınla yaşayacağı bir gecelik bir seks ilişkisinde kazanacağından daha önemliydi.

"Dolunayın insanları gerçekten etkilediğine inanıyor musunuz?"

Gökyüzünde asılı gibi duran kocaman, beyaz bir dolunay vardı ama ona bakmıyordu aslında, Zack. Catherine'nin sorusu aniden dikkatini o noktaya çekmişti.

"Tabi ki, etkiliyor."dite atıldı, Livvy, bütün gece karakterler, ruhlar konusunda gevezelik etmişti, zaten.

"Tarihsel olarak, delilik ve romantizmle birlikte anılmış,"diye belirtti Pete.

"Zaten o da bir çeşit delilik sayılır."

Bu yorumda Zack'tan gelmişti, bir yandan Catherine'ı, kendisi hakkında romantik duygulara kapılmış olabilir mi, diye kontrol ediyordu.

Yok... Öyle bir durum söz konusu değildi.

Yine de onunda kendisini çekici bulduğunun farkındaydı.

"Sadece merak ediyordum..."Dudaklarında tatlı bir gülümsemeyle ki Zack bu gülümseyen dudakları öpmek için çıldırıyordu, devam etti."Aslında doğa olaylarıyla nasıl sıkı sıkı bağımlıyız. Rüzgâr bizi huzursuz ediyor, güneş içimizi açıyor, dolunay gel-git olaylarını meydana getiriyor. Belki de bizi de aynen etkiliyor." "

Acaba ona karşı hissettiklerinin sebebini mi bulmaya çalışıyordu?

Belki de bir mazeret?

Dışarıdan bir sebep varsa, Zack'ın istediklerini onunda istemesi belki anlaşılabilirdi.

"Yani zaten hissettiklerimizi güçlendirmek gibi bir şey mi?"diye sordu,Livvy?"Deliyi daha da deli yapması,örneğin....

"İhtiras gel-git lerini arttırması,"diye yorumladı Pete.

"Hayvanları unutmayın."Zack atılmıştı."Neden kurtlar dolunayda ulur?"

"Çünkü karanlık geceleri tercih ederler."Catherine çenesini havada, sanki Zack'ı kurt olarak görüyormuş gibi bakıyordu.

"Belki de çiftleşme oyunlarının bir parçasıdır."Bu kez meydan okuyan Zack'tı.

Birbirlerine bakıyorlardı. Zack onu istiyordu. Catherine, onu...

Bir gecelik ilişkilerinin ne zararı vardı? O tecrübesiz bir kadın değildi ki... Yirmili yaşlarının sonunda, diye tahminde bulundu. Ama bu yüz ve bu vücut ondayken, onbeş yaşından beri erkeklere çekici gelmiş olmalıydı.

Catherine ise, kendi düşüncelerine dalmıştı. Ağzı kuruyor, devamlı giderek ısınıyordu.

"Kim kahve istiyor?"

Garsonun yaklaştığını görünce, Pete'in sorduğu soruyu, Catherine,"Küçük ve koyu,"diye cevapladı.

"Bana da aynısı,"derken, Zack, kahve tercihlerinin aynı olduğunu düşündü.

Diğerlerinin ne istediğini dinlememişti bile. Garson gidince Pete, kahvelerini içtikten sonra Crown Plaza'da diskoya yürümelerini teklif etti. Livvy bu fikre bayıldığını ellerini çırparak belirtti. Catherine kardeşine gülümsemiş, ama hiç sesini çıkarmamış ve Zack'ın tepkisini beklemişti.

Saatler süren yüksek sesli müzik, sıcakta ter içinde dans etmeye çalışmak Zack'e hiç cazip gelmiyordu. Bir de Catherine'n seksi çekiciliği ve kıskırtması vardı. Zaten bu gece onu yeteri kadar ateşler için de bırakmıştı. Aralarında bir şey olacaksa, ya şimdi olacaktı, ya da hiç.

"Umarım beni mazur görürsünüz -özellikle sen Catherine-çünkü ben bu gecenin uzamasını planlamamıştım. Yarın sabah beni hava alanına bırakması için saat yedi buçuk için araba çağırdım. Bu akşamdan çok hoşlandım ama..."

"Ama yarın berbat vaziyette olmak istemiyorsun."diye tamamladı, Catherine, yüzdende bir rahatlama ifadesi vardı.

Oltadan kaçmıştı.

"Ama senin planlarını bozmak istemem, Pete, bir taksi çağırırım, siz içinüz..."

"Taksiye gerek yok,"diye atıldı, Catherine."Ben seni yolumun üstünde nasıl olsa, Forrestere Beach'e bırakırım."

Zack birden heyecanlandı. Eğer kabul edecek olursa, bu Catherine ile flört etme şansıydı.

Catherine kardeşine baktı ve"Bunun senin için bir sakıncası yok, değil mi Livvy,"diye sordu."Pete seni dönüştü eve bırakır."

Pete Livvy ile yalnız kalacağına sevinmiş olmalı,"Kesinlikle,"diye atılmıştı.

Livvy'e ise zorunlu olarak durumu kabul etmek kalmıştı. Bu aslında planladığı dörtlü gezi olmayacaktı ama... Zack, gülümseyerek,"Seninle tanışmak büyük bir zevk oldu, Livvy diye başladı."Sen ve Pete

bu gece bir şölen yaşayın.”

“Hey, beni sabah gitmeden birer kahve içmek için mutlaka uyandır,”dedi Pete, arkadaşına.

“Tamam.”

“Catherine, senin bu kadar erken dönmen gerekmezdi.”

“Sen ve Pete, birlikte iyice eğlenin, bu gün senin doğum günün.”

Zack, onun kendisini eve bırakmak için teklif etmesine gerek olmadığını düşünürken seviniyordu.

Pekâlâ, o bir taksiyle gidene kadar bekleyip, sonra eve dönmeye karar verebilirdi. Ne iyi....Şansı hala devam ediyordu.

Catherine ise kendisini onu eve bırakmayı teklif etmekle doğru yapıp yapmadığını soruyordu. O kendisi için bu gece buraya geldiğine göre, onu evine bırakmak kibar bir davranış olmaz mıydı? Ama bunun manası onunla arabada yalnız kalacağı olacaktı.

Onunla güvenlikte olacak mıydı?

Peki... Onunla güvenlikte olmayı istiyor muydu?

Pete ise memnundu. Sevgilisinin kardeşi için Zack’i getirmişti. Erken kalkmayı tercih ediyorlardı.

Tamam. Nasılsa sevdiği kadın yanında kalıyordu.

Kahve geldi.

Catherine onun sert sıcaklığının kendisine gelmesine yardımcı olacağını umdu. Alkol almamıştı.

Yalnızca bir kadeh şampanya. Kendisine gelmek istemesinin sebebi Zack’in üzerindeki etkisi yüzündendi. Bir mıknaş gibi bedenindeki bütün kadınlık hormonlarını karmakarışık etmişti. Şimdiye kadar, hayatında kadın olduğunu bu denli güçlü hissetmemişti. Günahkâr denecek kadar seksi gözleriyle bütün gece meydan okumuş, dalga geçmiş, ondan kopardığı her cevabı değerlendirmişti.

“Demek senin arabana biniyorum.”

Catherine kahvesini içmeyi bırakıp ona baktı.”Kısa bir yol.”

Çabucak sonunda yaklaşan... Bir gece...

Zack hayatında olmayacaktı.

Bu bir gece hariç.

Herkes kahvelerini bitirdi. Pete, Livvy’nin doğum günü olması sebebiyle, kendi daveti olduğunu ısrar ederek hesabı ödedi. Zack, koltuğunu çekerken, Catherine’i heyecanlı bir gerginlik etkisi altına almıştı. Dolunaya baktı. Bu delilik miydi? Nasıl bu kadar şehvet duygularına kapılabilirdi?

Anlayamıyordu?

Pete’le Livvy’i restoranın çıkışına doğru takip ederlerken, onunkilerle birlikte adımlar atan bacaklarının, başının onun çenesine kadar geldiğinin, onun güçlü bedenini yanında kendisinin güçsüzlüğünün, elbisenin kumaşı altında göğüslerinin hassaslığının, midesindeki kasılmaların, her şeyin birden farkındaydı.

“Dans etmeyi sever misin?”diye sordu. Zack, yürürlerken.

Zack ona dokunmadan yürüyordu, ama cevap verirken, Catherine yine de nefesini zor ayarladı.”Evet.”

“Seni alıkoyduysam çok üzgünüm.”

Catherine başını salladı.”Bu gece benim için eğlenceden eziyet olurdu.

Zack’de yüzünde çarpık bir gülümsemeyle ona bakıyordu.”Benim için de. Halka açık bir dans salonundansa, dokunulmaktan fazlasına izin verilecek bir yerde olmayı tercih ederim, Catherine.” Catherine bir anda bütün bedeninin alevler içinde yandığını hissetti. Zack’in kendisini istediğini itiraf etmesi, hiçbir şeyi inkâr etmediğini açıkça ifade ediyordu. Bu bir gerçektir. Öyle bir gerçektir ki, yanıyordu.

Diğer taraftan, bir gecelik seks ilişkilerinin, gerçek ilişkilerin bütün sihrini bozduğuna inanır, ve asla yapmaz ve kabul etmezdi. Erkekler için farklı olabilir, diye düşündü. Onların o akılsız hormonlarıyla başları beladaydı..Aklına Stuart gelmişti.

Gece çantasının içinde arabanın anahtarlarını aramaya başladı. Neyse, kısacık bir yolu vardı ve sonunda bu işkenceye dönüşen istek son bulacaktı.

Ama ya bir daha aynı şeyleri hissetmezse...?

Ya insanın başına hayatta bir kere gelecek bir deneyimi elinin tersiyle itiyorsa...?

Bunu hep merak etmeyecek miydi?

Arabanın anahtarlarını buldu ve avcuna aldı. Uzaktan kapıyı açmak için kolunu kaldırdığında ellerinin titrediğini fark etti. Zack onu şoför koltuğuna kadar takip etmişti. Onun kendi tarafına geçmesini

bekliyordu ki, Zack, öne doğru gelip, başını ona çevirmişti.

"Seni utandırdım mı?"

Gözleri yoğun bir şekilde, onun dilinin bağlanmış halini araştırıyordu.

"Hayır,"diyebildi, Catherine."Sanırım senin içindeki kurt ayaklandı."

"Ve sen cevap vermek istemiyorsun..."

"Kurtlar sadece kendi bölgelerinde avlanırlar sanıyordum."

"Çağrı yeteri kadar güçlü olursa, dışarıda çıkarlar."

Elini uzatıp, Catherine'nin kulağının arkasındaki ipek çiçeğe dokundu.

"Gerçek değil."

Bu kez Zack'in parmakları kulaklarının kenarındaydı."Ama bu gerçek"Sonra boynuna parmaklarını götürmüş ve"Bu da,"diye fısıldamıştı. Biraz daha yaklaşmış, başını eğerken, sesi boğuk, son derece seksi, bir nefes gibiydi.

Catherine'nin başının içindeki davullar, kulağında uğuldamaya başlamış, içinden yükselen itirazı bastırmıştı. Zack yüzünden saçlarını kaldırdı. Dudakları, Catherine'nin dudaklarını kaplarken, artık itiraz diye bir şey kalmamıştı. Sonra Catherine'nin asla tanımadığı bir tadış, baştan çıkarıcı bir duygu fırtınası ve zevk, her türlü duygunun önüne geçmişti.

Catherine kollarını onun boynuna kaldırdı. Elleri onun saçlarının arasındaydı. Onu bunun devam etmesini ister gibi kendisine bastırıyordu. Zack onun bedenini sıkıca kendisine bastırdı. Catherine kendi bedeni üstünde onun sıcak sert hatlarının iz bıraktığını sandı. Göğsünün sert duvarı, kaya gibi kuvvetli, katı baldırları, aniden canlanan erkekliği içinde giderek büyüyen bir heyecan yarattı. Uzun, şiddetli, mahvedici öpücükler saçlarında, dudaklarında, boynunda, omuzlarında sürüp gidiyordu. Restorandan çıkmakta olan gençler arabalarına yönelmişler, birazdan yanlarında olacaklardı. Zack derin bir nefes alarak yavaşça ve kesinlikle isteksizce ondan ayrıldı.

"Özel bir yer biliyorum. Oraya gidelim."

Catherine'nin düşünemeyecek kadar akıllı karışık bir haldeydi. Çabuk, amacı açık hareketlerle yolcu koltuğuna sürüklendi. Zack'in bütün enerjisi onu kendisiyle birlikte götürmeye yöneltmişti. Catherine ise hala bir harekette bulunamayacak bir haldeydi.

"Anahtar..."Anahtarlar artık elinde değildi."Düşürmüş olmalıyım."

"Ben bulurum."

Zack tekrar eğilip onu öptü. Catherine ise tutkuyla çarpılmış bir halde oturmaya devam ediyordu. Zack direksiyonun arkasına geçtiğinde parlak bir gülümsemeyle arabayı çalıştırdı ve hareket ettirildi. Catherine sonunda ona sormayı akıl edebildi.

"Nereye gidiyoruz?"

Tekrar beyaz ve parlak bir gülümseme -kazandığını bilen bir adamın muzaffer sırtması-ve"Bizim için yapılmış bir yere, Catherine... Öyle bir yer ki bize unutamayacağımız bir gece verecek."dedi

Dördüncü Bölüm

Unutulmayacak bir gece...

Bu baştan çıkarıcı sözler, Zack'in onları Terrigal'e doğru götürürken kulaklarında uğuldamaya devam etti.

Arabanın üstünü açmamışlardı. Catherine onun baskın kişiliğinde, küçük, spor arabanın içinde kendisini büstün ona yakın hissediyordu. Dayanılmaz gücüyle kendisini istediği her yere sürükleyebilirdi. Bu da çok baştan çıkarıcıydı. Kendisini olacakların tüm sorumluluğundan çekilip çıkarılmış olarak farz ediyordu. Ama bunun doğru olmadığını bilincindeydi, aslında.

Hala, hayır, diyebilirdi. Ama gözleri ne yaptığını bilen ellerden ayrılamıyordu. Ve o ellerin üstünde olmasını şiddetle isterken bilinci bulanıktı. Şimdiye kadar, gizlice beklediği, hiçbir şey olmamıştı. Neden burada durması gereksindi? Ama yine de ona bu kadar güvenmek riskli, hatta tehlikeli değil miydi?

Bu inanılmaz bir şekilde arzulanacak adamı...

Profilden bile insanı sersemletecek kadar yakışıklıydı. Saldırgan denebilecek kadar erkeksi bir fiziği ve cinsel gücünü haykıran bir çekiciliği vardı. Bunlardan da öte, ona her baktığında, Catherine'in ne düşündüğünü, hissettiğini anlar gibi bir bağ kurulmuştu, aralarında. Zack'in, koyu renkli yanan gözleri bu gerçekleri inkâr et, der gibi bakıyordu.

Catherine otuzunu geçmişti. Otuz bir. Son birkaç senedir, onun bütün ilgisini almış bir adamla beraber, hiçbir yere varamayacağını bilerek gidiyordu. Artık bu geleceği görme ve ona göre davranma zamanıydı.

Belki Zack Freeman'la da hiçbir yere varamayacaktı. Ama en azından Zack kendisine âşıkmiş gibi davranmıyordu. Onu yalnızca bir gece için istediği konusunda dürüst davranmıştı. Catherine kendisine sunulanın ne olduğunu kesinlikle biliyordu.

Neyse kesinlikle olmasa da biliyordu işte. Akli hiç durmaksızın çalışıyor, üretiyordu. Bu şiddetli sürüklenişe bir son vermemek konusunda asilik ediyordu. Ama hiç olmazsa eve döndüğünde ne olacaktı, diye düşünmesi gerekemeyecekti. Ona Stuart'ın verebildiğinden fazlasının da olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. Öyle bir şey ki ileride ne aradığını ona gösterebilir, gerçek olan bazı şeyleri öğretsinsin...

Araba yavaşladı. Pete'nin evine yaklaşıyorlardı. Panik içinde, onun kendisinin deymeyeceğine karar vererek fikir değiştirmesinden korkup, "Forresters'emi gidiyoruz?" diye sordu.

"Hayır. Forresters'in sonunda ufak bir koy var oraya... Göreceksin, bizim için harika bir yer orası." Harika... Zack'in hiç şüphesi yoktu. Yaptığı şey doğru mu, yanlış mı, diye bir iç mücadele yaşamadığı kesindi. Catherine'nin tersine... Sola doğru keskin bir dönüş yapıp, yolun sonunda bir araba parkına vardılar. Etraf kalın bir bitki, çalı ve ağaç kuşağı ile sarılıydı. Yüksek ağaçların gölgesinde oldukları için karanlıktaydılar. Zack Freeman'le birlikte, burada tamamen yalnız kalmak Catherine'yi ürpertmişti. Bunu yaptığı için, deli miydi? Gerçekten öyle miydi?

Derken Zack onu oturduğu yerden dışarı çıkarttı. Yüzüne boynuna kondurduğu hafif, gülümseyen öpücükler Catherine'in şüphelerini, korkularını dağıtmıştı.

"Arabanın bagajında örtü gibi bir şeyin var mı?"

"Evet." Bu, evet, yapmakta oldukları her şeyi kabul ettiğini manasını da kapsıyordu. Zack bu defa çenesini avcuna alarak, "Buraya hazırlıklı gelmedim, Catherine," diye mırıldandı. "Bir şey kullanmam..."

"Hayır. Eğer senin bir sorunun yoksa..."

"Ben her zaman çok dikkatliyimdir. Yalnızca seninle böyle... Bana her şeyi unutturan tek kadın sensin..."

Zack'in ona duyduğu arzu keyiflendiriciydi. Tek kadın... Ve o da Catherine için tek adamdı.

Zack'in piknik örtüsünü alarak, Catherine'nin elini güçlü, sahiplenici bir kuvvetle tuttu. Kalın bitki ve ağaç örtüsü plajın başladığı noktada bitiyordu.

"Bir dakika otur." Zack yere örtüyü koyup Catherine'e yer hazırladı. "Ben senin ayakkabılarını çıkarayım."

Soyunmanın ilk kısmı. Catherine bunu düşünürken kalbi yine sert sert vuruşlarla atmaya başlamıştı. Catherine örtünün üzerine oturunca, Zack'de onun yanına çömeldi. Catherine, Zack'in parmaklarını ayak bilekleri etrafında hissedince gece daha da sıcak gelmeye başladı. Zack ayaklarına masaj yapmaya kalktığı anda nefessiz kalmıştı.

Zack'in ayağını bırakıp, kendi ayakkabısını çıkarmaya başlamasıyla bir parça rahatladı.

Catherine onun çıplak ayaklarını seyretmemek için bakışlarını denize çevirdi. Sular küçük bir kayanın çevresinde ışıltılar saçarak dans ediyordu.

"Buranın bir ismi var mı?"

Catherine normal olmasına gayret ettiği bir ses tonuyla, normal sohbet yürütme çabası içinde sormuştu.

Zack sırtarak "Kaşık koyu," dedi.

Catherine kıkırdadı. "Gece kaşık gibi olmak için her halde..." Artık aralarında olacakları kabul ediyordu.

Zack ise onun bu cevabından memnun oldu. Catherine'nin rahatladığını fark etmişti... "Bence bölgenin şekli yüzünden bu adı takmışlar. Olduğun yerden iyi göremiyorsun, gel bak..."

Ayağa kalkıp, Catherine'ide kaldırdı. Örtüyü kolunun altına sıkıştırmış, birlikte plajda ilerlemeye başlamışlardı.

Sahil boyunca küçük bir mağaraya kadar yürüdüler. Mağaranın görüntüsü, onlar için çok mantıklı ve

hazır oluşu Catherine'nin aklına amaçlarının çok fazla belli olduğunu getirdi. Birden panikledi. Sandaletlerini yere atıp yüzünü denize doğru dönmüştü.

"Burada dur," Catherine arkasında soyunma sesleri duydu.

Bakamamıştı. Hiçbir harekette bulunamadı. Gözlerinin önünden onun canlı, diri, kaslı bedeninin çıplak halinin görüntüsü gitmiyordu. Birden kendisi de bütün kısıtlamalardan sıyrılıp, soyunmak isteği ile doldu.

Zack ona gelecekti. Catherine öylece bekliyordu. Kalbinin sesi dalgaların sesini bastırıyordu. Bundan geri dönüş yoktu. Geri dönüş yoktu...Arkasında Zack'in kolları bedenine dolandığına, Catherine bir keman teli kadar gergindi. Bu bağlantıyla adeta parçalara ayrılacaktı. Ona öylesine ihtiyacı vardı ki... Bedenini geriye, ona doğru yasladı. Zack'in sert, sıcak göğsünde sığınma arar gibiydi. Zack yanaklarını onun saçlarına sürüyordu. Catherine onun göğsünün yükselip indiğini, denizin kokusuna karışan kokusunu duyuyordu.

"Sana Havva denmeliymiş," diye mırıldandı, Zack.

"Ve sende Âdem misin?"

"Bu gece içimdeki mağara adamı kesinlikle ayaklandı."

Herhalde kendisinde mağara kadını oluyordu. Ziyarı yok. Bunun sürüp gitmesinden başka bir isteği yoktu.

Zack'in elleri arkadan göğüslerini kavramıştı. Parmakları hareket ederken, Catherine gözlerini kapatarak bu zevki derinlemesine yaşamak istedi. Göğüs uçları sertleştiğinde içinde ayaklanan ihtiyaç gemlenemez bir haldeydi.

Uzanıp saçlarını kaldırdı. Fermuarının açılmasını kolaylaştırmak istemişti. Ama Zack bunu denemedi. Catherine'nin ensesini öpüyor, ellerini karnında, bacaklarının üstlerinde gezdirmeye devam ediyordu. Zack ellerini eteklerin ucuna getirdi ve eteklerini beline kadar sıyırdı.

Gece havası Catherine'nin kalçalarını ürpertmişti. Bu kez Zack'in elleri çıplak bacakları, hala üstünde olan iç çamaşırının üstünden kalçalarında dolaşmaya başlamıştı. Bu heyecana Catherine dayanamaz geliyordu. Zack onun ellerini yakaladı ve geri çekilerek, deminden beri okşayarak hissettiği bedeni seyrederek bu defa gözlerine zevk yaşatıyordu.

"Şu güzelliğe bak."

Sesindeki hayranlık, Catherine'nin kulaklarını doldururken, o da gözlerini onun erkek bedeninin ayıramıyordu.

"...sanki denizden çıkmış bir denizkızı gibi, beni bütün dünyadan uzaklaştırıyorsun."

Onun ellerini kaldırıp, kendi sert göğsünün üzerine yerleştirdi. Ona kendisini okşamasını gösteriyordu. Buğulu bir sesle tekrar konuşmaya başlamıştı. "Denizkızı değilsen bile biz bu gece kendi efsanemizi yazacağız."

Ve onu öptü... Onu dudakları hayat pınarıymış gibi öpüyordu. Catherine'de onu aynı istek ve açlıkla öpüyordu. Sonra Zack onu örtünün üzerine yatırdı.

Zack, Catherine ile inanılmayacak kadar keyifli ve süratli şekilde birleşti. Onun etkisiyle, Catherine onun tamamına sahip olmak, onu sarmalamak, birlikte tam bir bütünlüğe ulaşmak için bütün benliğiyle Zack'e sarılmıştı.

Ve Zack o noktada Catherine'yi tekrar öpmek için durakladı. Sanki birbirlerini tam olarak bağlamak ister gibi dudaklarıyla da Catherine'i sarılmıştı. Belki kısa bir zamanları olduğunun bilinciyle birbirlerinin verebileceği her şeyi birden almak için çabalıyorlardı. Zack bütün gövdesi ile Catherine'nin üzerine uzanmış, bedenlerinin altı birbirine kaynaşmış, dudakları bitişikti ve Catherine sürekli olarak onun sırtını okşuyordu. Zack dönerek örtünün üzerine uzanınca, Catherine'yi üzerine çekip oturttu. Dudakları dudaklarından ayrılmış, göğüslerini bulmuştu. Catherine zevkten çılgınlık atmaya başladı. Başını geriye atmış, dolunayın ışığında parlıyordu. Sonunda şiddetli bir patlamayla kendilerinden geçtiler. Catherine tekrar etrafını hissetmeye başladığında kulağına çarpan dalgaların sesini duydu.

Birbirlerine sarıldılar. Birbirlerini öptüler. Birbirlerine dokundular. Islak kumların üzerinden yürüyüp, kayaların ortasında ki havuzcukta yüzdüler. Sonra tekrar eski tutkuların içinde kendilerinden geçtiler. Catherine'e göre her şey harikaydı. Ona doyamıyordu. Zack'da onun bu doymazlığını paylaşıyordu. Bundan daha vahşi bir şey yaşamamışlardı. Bunda utanacak bir şey yoktu. Birbirlerini denizde, kumda, bir kayaya dayanarak üstlerine dalgalardan sular püskürürken sevdiler.

Konuşulan şeylerin diğer zamanlar veya yerler veya durumlarla ilgisi yoktu. Paylaştıkları şey de ne

gelecek, ne de geçmiş hiç ilgili değildi. Hiçbir şekilde, baştan söz verilen bir gece dışında olabilecek şeyler söz konusu olmamıştı. Yalnızca o vardı... unutulmayacak gece...
Hiç uyumadılar.
Sahilden şafak sökerken ayrıldılar.
Artık ayrılık vaktiydi.

Beşinci Bölüm

Dokuz ay sonra...

Catherine, Livvy'nin sarışın başına kristal tacı yerleştirdi. Gelinlik kıyafetinin son parçasında yerine yerleşince kardeşinin aynadaki görüntüsünü birlikte hayranlıkla incelediler. "İşte," diye bağırdı, Catherine, neşeyle, "Harika görünüyorsun. Gördüğüm bütün gelinler içinde prenses..."
Livvy'nin canlı mavi gözleri de bir ışıkla parladı. "Umarım Pete'de öyle düşünür."
"Nasıl düşünmesin?" Catherine kardeşinin dantel gelinliğine bakakalmıştı. Dar kalıbı Livvy'nin bedenini ikinci bir deri gibi sarıyordu. Kolsuzdu ve derin kalp şeklinde kesilmiş bir yakası vardı. Son derece romantik bir kıyafetti ve tam olarak Livvy'yi yansıtıyordu. "Onun nefesini keseceksin."
İki kardeş birbirlerine gülümsediler.
"Sen de harika görünüyorsun, Catherine. Bu koyu kırmızı sana çok yakıştı."
Gerçekten çok yakışmıştı. Askısız saten elbisenin sadece ve zarif bir havası vardı. Tam Catherine'nin zevki. Yine de Livvy ısrarıyla saçına kırmızı bir gül takmıştı. Gelinin nedimelerinin hepsi ki hepsi Livvy'nin en yakın arkadaşlarıydı, saçlarını gelin gibi toplamışlardı.
"Biliyor musun, şu an beni en çok ne mutlu ederdi?"
"Sevdiğin adamla evlendiğin için deli gibi mutlu olduğumu sanıyordum."
"Şu Kevin'a bir şans verseydin. Biliyorsun, o Pete'in sağdıçtı. Benim baş nedimem olarak, ona eşlik etseydin ve..."
"Lütfen..." diye kesti attı, Catherine. Livvy'nin çöpçatanlıklarından bıkmıştı. "...lütfen tekrar başlama."
"Ama gerçekten çok tatlı biri. Kaç defa birlikte olduk. Boşandığından beri kimseyle çıkmadı."
"Arkasında başarısız bir evlilik olan biriyle beraber olmamı mı istiyorsun?"
"Aklını başına al Catherine. Şu Stuart'dan gerçekten ayrıldığından beri kimseyle beraber olmadın. Artık yaşın otuzu geçti. Ortada bekâr adam bulmak zor."
"Halimden çok memnunum. Sağ ol. Japon balıklarım bana arkadaşlık ediyor."
Livvy dişlerini sıktı. "Japon balıkları kadınların hayatında bir erkeğin yerini tutmaz."
"Haklısın. Bu değişik bir şey. Onlar seni hiç şart koşmadan seviyorlar. Rhett ve Scarlet, benim için hep oradalar. Onları seyretmek benim için harika bir şey inan, beni hiç hayal kırıklığına uğratmıyorlar."
"Şimdi de alaycılık."
"Hiç de değil gerçekten."
"Rhett ve Scarlet. Kim Rüzgâr Gibi Geçti'nin karakterlerinin ismini Japon balıklarına takar?"
Hâlbuki isimler Catherine'ye çok uygun gelmişti. Zack ile geçirdikleri, o rüzgâr gibi geçen, ama hep hatırlayacağı geceden sonra almıştı balıkları.
"Hiç değilse ruhunda birazcık romantik duygular kaldığını gösteriyor," diye içini çekti Livvy. "Kevin senin için iyi olabilirdi, iyi düşün."
"Senin için onunla bir dans ederim. Umarım ayak parmaklarımı ezmez."
Livvy birazcık rahatlamıştı. Gülererek konuşmaya devam etti, "Ne yazık ki, Zack Freeman gelmedi. Sizi tanıştırdığımız o gece çok çarpıcı bir çift olmuştunuz."
"Mmm..." Catherine bir yorum yapmaya cesaret edememişti.
"Biliyor musun, son olarak efektlerini yaptığı film. Akademi Ödüllerine aday gösterilmiş. Bence filmi o kadar dramatik ve etkileyici yapan Zack'in çalışması. Filmi gördün mü?"
"Evet. Gerçekten vurucu bir çalışma." Sinema salonunda bu sahneleri yaratan beyne hayranlık duyarak izlemişti. Sonra onunla geçirdiği o bir tek gece kendisi için daha da önemli, biricik olmuştu. Kesinlikle çok özel.
"Akademi ödülünü alabilir... Pete diyor ki..." diğer nedimeler odaya doluşunca, konuşmaları yarım

kaldı. Catherine sevindi. Çünkü onun hakkında konuşmak, işini tartışmak istemiyordu. Aslında Pete'in sağdıcı o olacaktı. Ama Zack işlerinin yoğunluğu dolayısıyla bu şerefi kabul edememişti. Büyük bir olasılıkla hatta hiç şüphesiz, programının dolu olduğu konusunda doğruyu söylemişti, ama Catherine onun kendisini görmek istemediği için gelmediğini fikrini aklından geçirmeden edememişti. Sonra, aslında onun kendisine bu kadar önem vermeyeceğini düşündü. Pete'in muhakkak kendisiyle geçirdiği bir gecenin ötesinde bir önceliği vardı.

Bir ikinci gece.

Bunu aklına getirdiği an midesi sıkıştı, hafifçe terlemeye başladı. Aptal, dedi, hemen, kendisine. Mucizeler tekrarlanmazdı. İyi ki gelememişti. Tekrar aynı olamazdı.

Şu an tek derdi, diğer adama hiç ilgisinin olamamasıydı. Kardeşinin bütün çabalarına rağmen, adama ısınamamıştı. Livvy, onun Stuart'dan sonra başka bir erkeğe bakamayacak kadar korktuğunu sansa da asıl sebep, diğer bütün erkeklerin Zack'in yanında çok solgun kalmalarıydı.

Birlikte geçirdikleri o geceden sonra, Stuart'a bile tahammül edemez olmuştu. Hâlbuki adam ne kadar özürler dilemiş, bir şans daha vermesi için, ne kadar yalvarmıştı.

İşe yaramamıştı.

Zack orada kendisine bir iyilik yapmış ve Stuart'dan kolayca ayrılmasına vesile olmuştu. Ama gel gör ki, artık kimseleri beğenemiyordu.

Catherine pencereye yürüdü. Dışarı bakarken, Pete'in fikri olan antik arabaların her an burada olabileceğini düşünüyordu. Arabalar, Livvy'nin tercihi olan, düğünün yapılacağı eski koloni tarzı binaya çok uygundu. Her şey çok romantikti. Havada şanslarına çok güzeldi. Kilisede ki tören saat dörtte başlayacaktı. Şimdi saat üçü çeyrek geçiyordu.

Bu anne babaları içinde büyük bir andı. Hem Livvy, hemde Catherine seneler önce evden ayrılmış, kendi hayatlarını kurmuşlardı. Ama anne ve babaları olarak, çocuklarının evlenmiş olduklarını görmek istediklerini hiç saklamazlardı.

"Arabalar geliyor," diye seslendiğinde bu anın gelmesinden memnundu. Neyse, her şey düzenlendiği gibi, plana uygun yürüyordu.

Sevgili kardeşinin düğünü.

Belkide ailede başka düğün olmazdı. Kendisini hiç evlenecek gibi görmüyordu. Bazı kadınlar için sadece tek erkek olurdu. Kendisinin ise Zack Freeman'dı.

michelle

19.09.2006 15:23

Zack sabırsızca saatine baktı. Üçü buçuktu. Sydney'e bir saat önce varmıştı. Elinde sadece düğünde giyeceği şeylerin durduğu küçük çantası olduğu için hiç havaalanında oyalanmadı. Traşını uçakta olmuş ve otelde geriye bir duş yapıp giyinmek kalmıştı. Şansı varsa kilisede vaktinde olacaktı.

Taksi şoförü, "Telaşlanma" dedi. Gelinler hep biraz geç kalır."

Livvy, değil, diye düşündü, Zack. Catherine ile Galley restoranına tam vaktinde geldiklerini hatırlayarak.

Catherine...

Kafasının içinde Catherine'nin yarattığı fırtınayı düşünürken içini çekti. Onun anısı neredeyse düğüne gelmesine engel olacaktı. Pete'in düğününe. Arkadaşını hayal kırıklığına uğratmasına ramak kalmıştı. Zaten sağdıcı olmayı reddetmesi yeteri kadar kötü olmuştu. Çünkü Catherine'in gelinin baş nedimesi olduğu kesindi. Bütün gece onun partneri olmaya katlanamayacaktı. Catherine'in üzerindeki yaygın etkisini düşünerek başını salladı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın o gecenin etkisini üstünden silmeyi becerememişti. Bu geçen neredeyse bir yıl boyunca bu etki yüzünden az sıkıntı çekmemişti. Ne aklını istediği gibi işine verebiliyor, ne de, diğer kadınlarla ilgilenebiliyordu. Sonuçta çareyi Pete'in düğününe gelmeyip, onu tekrar görmemekte bulmuştu.

Ellerini öfkeyle ovuşturdu.

Bu yanlış bir karar olmuştu.

Dün gece onu Singapur'dan arayıp, geleceğini söylediğinde, Pete'in heyecanı ve mutluluğunu hatırlayınca bir kez daha utandı. Bir kadını___herhangi bir kadını___Pete ile aralarına sokması ve böyle önemli bir günde en eski arkadaşının yanında olmaması utanç verici bir şeydi.

Arkadaşlıkları, ona Catherine Trend'in yaşatacağına emin olduğu karmaşıklıktan daha önemliydi. Annesini tekrar görebileceği içinde seviniyordu. Annesi onun her zaman yanında olmuş, babasına karşı onu hep savunmuştu. Hayatta tek sevdiği kadın oydu. Babası onun bilgisayar grafikleri konusunda çalışmalarını hep baltalamak istemiş, hiç cesaret vermemişti. Ona şimdi ki başarısını göstermek çok hoş olacaktı, oysa.

Annesi ona hep,"Yıldızını takip et. Yapmak istediklerini başarmak hayatta insana en çok zevk veren şeydir. Onun peşinden git ve kimsenin seni durdurmasına izin verme, derdi."

Vermeyecekti. Ama peşinde olduğu şey, Catherine Trend yüzünden biraz daha az önemli görünmeye başlamıştı. Ne saçma... Onunla sadece bir tek gece geçirmiş, ama kendisi üstünde bu kadar etki bırakmasına izin vermişti. Bundan kurtulması gerekti. Bir kadına bağlanmasına hiç imkân yoktu. Saatine tekrar baktı. Kilisede olmasına on dakika kalmıştı. Dün gece Pete ile konuşurlarken ona geç kalabileceğini söylemiş, yalnızca kendisi içinde bir yer ayırmasını istemişti. Pete'in nerede oturmak istediğini sorması üzerine, annesinin yanını istediğini hatırlayınca derin bir nefes aldı. Ama yine de Catherine'yi göreceğini hatırlayınca sakinleşmek istemesine rağmen, büsbütün gerginleşmişti.

Hiç değilse bu defa Catherine'yi gördüğünde afallamayacaktı. Onun neye benzediğini biliyordu. Kiliseye girdiğinde onu görünce, ya başını hafifçe sallar ve selamlar, ya da hafifçe el sallardı. Kiliseye varmıştı. Şoföre ücretiyle birlikte cömert bir bahşiş verdi. Tam girişe yönelmişti ki gelin arabaları kiliseye geldiler.

İlk arabadan, Zack'ın, yaşı ve giyimi dolayısıyla Livvy'nin babası olduğunu sandığı bir bey indi.

Arkadaşı araba durunca, Zack kararlı bir şekilde girişe yürümeye başlamıştı. Ona bakmayacaktı, Hayır.

Derken bir kahkaha duydu.

Bu Catherine'ydi.

Olan olmuştu.

Durdu ve baktı.

Catherine birkaç adım attı. Başını kaldırdı ve onu gördü. İlk an şoktan başı geriye düştü. Yüzünde inanamıyormuş gibi bir ifade vardı.

İşte bu an, baş ya da el sallama anı, diye hatırlattı, kendisine, Zack. Ama bedeni emirlerine itaat etmiyordu. Catherine ona bakıyor, o, Catherine'ye bakıyordu. Her ikisi de kesinlikle kımıldamıyorlardı. Sanki yalnızca kendilerinin var olduğu, yalnızca kendilerine ait anılarla dolu bir zaman tüneline hapis olmuşlardı.

Catherine, kesinlikle afallatıcıydı. Saçlarını toplamıştı. Zack onun bu halini denize girerlerken, saçlarını toplamasından hatırlıyordu. Saçlarında yine bir çiçek vardı. Bu kez pembe değil kırmızıydı. Elbisesi gibi... Askısız elbisesi, o muhteşem bedeni nasılda sarıyor, göğüslerini belirginleştiriyordu. O gece yaşadıklarını, onun teninin tadını hatırlarken, ağzı kurumuştur. Aniden bastırılan arzuları yüzünden kulakları uğuldamağa başladı.

"Zack!"Bu tehlikeli durumdan kurtulmasına yarayacak ses, Livvy'den gelmişti. Bembeyaz bulutlar içinde arabadan inen Livvy, çığlıklar atıyordu."Geldin, Pete geldiğini biliyor mu?"

Ancak başını sallayabildi. Ona el sallamıştı. Sanki yavaş yavaş hareket edebiliyor gibi hissediyordu.

Sonunda ağzında kelimeleri oluşturdu."Kilisede görüşüz."Catherine'e tekrar bakmayı riske edememişti. Bacakları onu gitmesi gereken yere kendiliğinde götürüyordu. Aslında kilisenin en güvenilir bir sığınak olması lazım gelirken, gözüne bir tuzakmış gibi göründü. Ama kaçış yoktu. Buraya Pete için gelmişti.

Catherine, kendine gelmeye çalıştı. Zack Freeman oradaydı. Hayal görüyor olmalıydı. Ama Livvy onu nasıl görmüş, onunla konuşmuştu? Hayal olamazdı. Ya kendisine bakışı... Hala bütün bedeni ürperiyordu. Beraber olduklarından bu yana, neredeyse, bir yıl geçmiş olmasına rağmen, hala o muhteşem saatlerin birlikteliği içindelermiş gibi hissetmişti. Hiçbir fark yoktu adeta. Onunla yine öyle bir gece yaşamak için neler vermezdi.

Ama bu gece onun eşi, Zack değildi.

Onun şöyle... Adı neydi... Kevin ile olması gerekiyordu.

Herhalde, diye hatırlattı, kendisine.

Şu an düşünmekte ve hissetmekte olduklarının saçmalığı aklını doldurdu. Zack onunla alaka kurmayacaktı ki... Buraya arkadaşı, Pete'in düğünü için gelmişti. Yine de, en ufak bir şansı olsa Catherine onunla birlikte olmayı seçeceğini biliyordu.

Bütün gece.

Altıncı Bölüm

Catherine, Zack'in ona doğru bir hareket yapmasını beklerken hasta olmuştu. Hala da onun bunu yapmayacağını kabullenemiyor ama aralarına koyduğu mesafeyi de izah edemiyordu. Zack annesiyle beraber, diyordu, sürekli kendisine, ama yine de hiçbir annenin kocaman oğlunun hep yanında durmasını bekleyemeyeceğini biliyordu.

Sadece konu Catherine'e yaklaşmaması da değildi. Fotoğraf çekimi sırasında, gelmiş, Pete ile Livvy'i öpmüş, onlara pırıltılı gülücükler vermiş, ama hemen yanlarında duran kendisine bakmamıştı bile.

Catherine'nin kalbi hayal kırıklığı ile buruk, onun sonra Pete'in anne ve babasına doğru uzaklaşmasını izlemişti. Sonra da hep, Catherine'nin annesi olduğunu öğrendiği çok hoş, modern bir yaşlı hanımın yanında oturmuştu. Catherine onun annesine öncelik vermesine hiçbir itirazı yoktu, hele kendisi nedimelerin başı olarak meşgulken, ama biraz olsun yanına gelebileceğini de düşünmeden edemiyordu. Defalarca, Zack'in yakan bakışlarını üstünde hissetmişti. Ama ne zaman dönüp kalabalık içinde onun bakışlarını bulmaya çalışsa onu birileriyle meşgul görüyordu.

Pete onu kendileri ile resim çektirmeye çağırınca, arkadaşının isteğini yerine getirmiş, ama dörtlü resim çekirme önerisini, "Benim yerim değil, sağdıcın, yeri," diye reddetmişti. Sonra tekrar ortadan kaybolunca, Catherine onun aslında kendisinden kaçmakta olduğunu anladı.

Kaçıyordu da neden?

Catherine onu kovalamamış, takip etmemişti. Onu rahatsız etmemişti. Birlikte geçirdikleri gecenin sonunda ona asılmak, başka şeyler ya da sözler istemek gibi bir şey yapmamıştı. Şimdi isterse diye mi korkuyordu. Belki nefret edeceği bir sahne yaratılmasından çekiniyordu. Ya da... Catherine bunu düşünmekten nefret ediyordu ama birlikte olmak istediği başka bir kadın bulmuştu. Bu birlikte fotoğraflarının olmamasını istemesini açıklıyordu.

Ne olduğunu bilmemenin işkencesi bütün gece boyunca aklından hiç çıkmadı. Yemek boyunca masalarına defalarca gelip, Pete ve Livvy ile şakalaşmasına, konuşmasına rağmen, bir kez bile kendisine bakmamıştı. O geceyi hatırladığına ait tek kanıt, kilisenin dışındaki bakışlarıydı.

Ne yediğini bilmeden önüne konanları yedi. Gülümsemesi beklendiğinden güldü, konuştu, ama o gece Catherine hiçbir şeyin farkında değildi. Konuşmaları bir tek kelimesini bile anlamadan dinlemiş, bu arada bakışlarını konuşana dikerek ne kadar ilgilendiğini göstermeye çalışmıştı. Ama içten içe ölüyordu. Tek umudu bunu kimsenin fark etmemesiydi. Çünkü bu kardeşinin düğünüydü.

Zack, diğer taraftan şu sağdıç olacak herifin yüzündeki gülümsemeyi koparıp almamak için dişlerini sıkıyordu. Kolunu Catherine'nin beline dolamıştı. Sinsi bir tırmanışla, Catherine'nin ensesine doğru giden parmakları kırmamak için kendisini güç tutuyordu.

"Çok güzel bir kız."

Annesinin sesini, içindeki savaşa rağmen duydu. Gözlerini dans eden çiftten zorla ayırarak annesine, baktı. "Ne?"

Yaşlı kadın gülerek, "Livvy'nin kardeşi, Catherine," diye cevap verdi. "Sakın bana onun ne kadar nefes kesici olduğunu fark etmediğini söyleme. Bütün gece ona baktın."

Zack ona olan takıntısının böyle belirgin olduğunu bilmiyordu. "Güzel... Gerçekten..." derken konuyu bir kenara bırakacağını umdu.

"Benimle oturmak zorunda değilsin Zack. Ben arkadaşlarımla beraberim. Git, sende onunla ilgilen."

"Bunun için vaktim yok anne."

Annesi yumuşak bakışlı gözleriyle oğlunu süzerek, güldü. "Hala dağına tırmanmadın mı? Dağın tepesi çok yalnız değil mi?" diye sordu.

Zack'de aynı alaycı tavırla cevap vermişti. "Pete bugün evlendi diye, ben de aynısı mı yapmalıyım? "Sanki bütün hayatını planlamış gibi konuşuyorsun?"

"Evet, doğrusu bu. Planlamazsan işler istediğin gibi yürümüyor."

Yaşlı kadın güldü. "Sen aşkı gerçekten planlayabileceğini sanıyor musun Zack? Sonunda ellerini çırpıp, hadi hazırım mı diyeceksin. Hayatın boyunca yanında olmasını istediğin kadın tam o anda karşına mı çıkıverecek?"

Zack omuzlarını silkti. "İhtiyacım olduğunu düşündüğüm an kafamı buna yoracağım." Zaten şu an aklındaki aşkla hiç alakası yoktu. Daha çok kontrolden çıkmış bir şehvet sorunuydu.

Annesi hala çok eğlenmiş görünüyordu ve "Hiçbir şeyi istediğin ayarlayamazsın. Kendiliğinden oluverir. Ne zamanını, ne kişiyi, ne de yeri seçebilirsin. Bir çırpıda, kendiliğinden olur."

"Sen kimyada bahsediyorsun, aşktan değil." diye cevap verdi, Zack kuru bir sesle.

"Öyle mi? O zaman sana bir soru sormama izin ver, Zack. Örneğin, Catherine. Şimdiye kadar karşına kaç tane Catherine Trend çıktı?"

Sadece bir tane. Ve bu bir tane bile çok fazlaydı. Hayatını karmakarışık ediyordu.

Annesi bir cevap beklemiyordu.

Bu onun işiydi. Onun kararıydı.

Annesi sandalyesini itip kalktı. "Sanırım, rujumu tazelemeye gideceğim."

Zack'in gözleri aniden dans eden pistini hedef aldı. Diğer çiftler mutluluk içinde adım adım atıp duruyorlarken, Catherine ve bu adam neşeli değildi. Herif bedenini Catherine'ye yapıştırmaya çalışıp duruyordu. Eli ise kızın sırtında geziniyordu.

Kan kırmızı bir öfke Zack'i altüst etti. Herifin aklındaki dans etmek olmadığını biliyordu. Daha çok ıslak hayaller vardı aklında. Hiç şüphesiz herif tahrir olmuştu. Her an Catherine'i açık kapılardan dışarı çekip...

Ayağa kalktığı anda neredeyse sandalyesi altından fırlayacaktı. Şimdiye kadar Catherine Trend ile bir bağ kurmamak için çelikten bir kontrol geliştirmişti. Ama kendi gözü önünde başka bir herifin bu ilişkiyi kurmasına izin verecekse lanet olsundu... Bir boğa gibi saldırmamak için kendisine sahip olmaya çalışarak yürürken, burnundan dumanlar fışkırıyor zannediyordu. Çünkü kendisini tam o durumda hissediyordu.

michelle

19.09.2006 15:27

Catherine Kevin'ı durdurması gerektiğini biliyordu. Ama nedense aldırmaz, pasif bir ruh haline gelmişti. Ondaki uzaklaşma çabası göstermeyecek kadar tükenmiş hissediyordu kendisini. Yinede onun böyle yapması gerekmezdi ve kendisinin itiraz ederek ona cesaret vermemesi lazım geldiğinin bilincindeydi.

Bu adam ona göre değildi.

Asla olamazdı.

Livvy onu sonra suçlasa da bunu kabul edemezdi. Bakışlarını onun yüzüne çevirmişti ki, Kevin'ın omzuna bir elin yerleştiğini fark etti. Pençe gibi bu el, adamın omzunu delecek gibi sıkıyordu. Kalbi çırpınmaya başladı. Kevin başını çevirip ona başının üstünden bakan adamın fiziğini ve bakışlarındaki deli öfkeyi görünce gerilmişti.

"Kusura bakma. Catherine ile bu dans benimdi."

Kevin hiç tartışmadan ayrıldı. Sanki kızgın demir tutuyor gibi birden Catherine'nin elini bırakmıştı. Derken Catherine bedeninin başka bir erkek bedenine yapıştırıldığını hissetti.

"Benim iznimi aldın mı?" Onu saatlerce bekletip, sonra istediğini yapabileceğin düşünmesine deli olmuştu.

"Evet, almadım," dedi Zack, alaycı bir tavırla. "İstersen beni reddedebilirsin."

Catherine yanıyordu. Saçının ucundan, ayak parmaklarının ucuna kadar ona olan ihtiyacıyla yanıyordu. Bunu inkâr etmek kendisini inkâr etmek olurdu.

"Duyduğum kadarıyla iyi bir yıl geçirmişsin."Sonunda daha az tehlikeli konulara kaydılar.

"Evet, çok iyi bir yıl."

"Bu seni oldukça tatmin etmiş olmalı."Kendisinin bunların içinde olamamasından nefret ederek, ama bunu hiç hissettirmeden konuşuyordu.

"Evet."

Sesi yine alaycı tınıya bürünmüştü. Catherine bir müddet sustu. Ama olmuyordu.

"Sen neden bana bu yılın nasıl geçtiğini sormuyorsun?"

"Çünkü bilmek istemiyorum."

Acımazsız gerçek.

Catherine birden okul çocuğu gibi kızardı.

"Bunlar çok saçma Catherine. Hiçbir şeyi değiştirmez,"dedi sertçe.

"Benim hayatım senin için saçma olabilir ama benim için değil,"diye atıldı, Catherine, onun ters tonun yansıtan bir sesle.

Zack onun saldırısının kuvvetiyle gözleriyle kıсарak, onun yüzüne baktı."Evet, Catherine, bana ne söylemek istiyorsun? Bana önemli olayları anlat."

Yoktu ki. Hiç. İşinde bir iki ufak zafer kazanmış, yoga ve İtalyan yemekleri kursuna yazılmıştı.

Onunla geçirdikleri o geceden sonra erkek arkadaşından kesin olarak ayrıldığını söylemeye niyeti yoktu.

"İki tane Japon balığı aldım."Rhett ve Scarlet, onları aldığından beri eve gitmek için bir sebep haline gelmişlerdi.

Zack önce irkildi, sonra neşelendi."Demek iki Japon balığı aldın?"

"Evet,"diye meydan okudu, Catherine."Ve bir de içinde yüzmeleri için güzel bir kavanoz."

Zack, yine pırl pırl parlayan gülümsemesiyle bakmaya başlamıştı. Başını sonra arkaya atarak kahkaha ile gülmesi, Catherine'yi de şaşırttı. Nasıl olduğunu anlamadan kendilerini terasta dans ediyor bulmuşlardı.

Dışarının daha serin havası, Zack'in tutuşturduğu alevi azaltmıyordu."Komiklik olsun diye söylemedim."Kendisini son derece kırılğan hissediyordu. Zack onu trabzanların önüne getirdi.

"Bana Japon balıklarından yalnızca sen söz edebilirsin, Catherine"

Göğsü aldığı derin nefesle genişleyince, Catherine'nin göğüslerini bastırdı. Zack alçak sesle mırıldanır gibi konuşmaya devam ediyordu."Yalnız sen... Yalnız sen..."

Herhalde etrafındaki yüksekten uçan kadınları hatırlıyordu. Uluslar arası filmler, aktörler, aktristler...

"Ben senin gibi heyecanlı bir hayat yaşamıyorum.."

Zack onun yanlış anladığını anlatmak ister gibi başını salladı. Sonra "Zaman dar, Catherine. Buraya yalnızca Pete'in düğünü için geldim. Yarın sabah Londra uçağında olacağım,"dedi.

Uyarmadın, diyemezdi... Aynen geçen sefer gibi. Akli başında olsa şu an buradan çekip giderdi.

Çünkü aynen geçen seferki gibi gelip geçici bir gece olacağı baştan belli edilmişti. Ama Catherine bunu bilse de, hislerine söz geçiremedi.

"Zaman yarattığın için çok nazıksın. Pete gelişine çok sevindi," dedi düz bir tonla.

Gözlerini onun papyonunun fiyonguna dikmiş, dururken nasıl yakalasa da bırakmasa diye düşünüyorken, aynı tonla konuşmaya devam etti."Eminim annende sevinmiştir,"

Onu annesi ile tanıştırmamıştı. Bu bile ona kendisini önemsiz gördüğünü açıklamıyor muydu?

Kes şunu artık. Kes ve gidebilecekken git. Ona kalbini ve ruhunu bir kere daha vermeden git

Hoş zaten çoktan vermemiş miydi?

"Annem senin çok harika olduğunu düşünüyor,"diye mırıldandı, Zack, o kendisi ile mücadele ederken.

Catherine gözlerini o an onun gözlerine kaldırarak, sıcak bakışlarına daldı.

"Onunla benden mi bahsettiniz?"

"Haklıydı. Harikasin,"Dudakları seksi bir gülümsemeye kıvrıldı."Aynı zamanda dayanılmazsın."

Başını ona doğru çevirdi. Bir öpücük geliyordu. Kalbi göğüs kafesini deliyor, akli ise onu durdurmasını haykırıyordu. Ama Zack'in dudakları dudaklarına dokunduğunda artık kendini geri çekmek diye bir şey söz konusu bile olamazdı.

Evet... O duygu patlaması tekrar yaşanıyordu.

Evet... Zack'in kolları bedenini sıkarken, bedeni duyduğu şiddetli tatminle sızlamaya başlamıştı.

Evet... Aralarında dikilmiş olan engellerin yıkılışı büyük bir zafer tadı veriyordu.

İçlerinde yaşattıkları, iç dünyalarında birlikte oluncaya kadar öpüştiler. Ama ne kadar sürerse sürsün, burada, herkesin görebileceği bir yerde yeterli gelmiyordu.

"Havaalanı Hilton Otelde bir odam var," diye soludu, Zack kulağına. "Düğünden sonra benimle oraya gel."

Bir otel odası.

Hayır.

Bu kendisini telefonla çağrılan bir kız gibi hissetmesine sebep olurdu.

"Benim dairem," diye ısrar etti, sesinin yalvarır gibi çıkmamasına çalışarak. "Randwick'de.

Havaalanına yakın. Oraya gideriz. O zaman sen sabah ayrıldığında kendimi çok kötü hissetmem.

Zack kaşlarını kaldırarak, "Senin kendini kötü hissetmeni istemem, Catherine, diye mırıldandı.

"Bir otel odasında yalnız başıma uyanmaktan nefret ederim, Zack". Zack'in vazgeçmesinden

korkuyordu. "Sabah kalktığımda Japon balıklarımı görmeyi tercih ederim.

Zack'in defterinde zevk alış verişleri vardı. Ona acı çektirmek yoktu.

"O balıkları kıskanacağım, neredeyse."

"Ama onları öpmüyorum."

"Bir araba çağıracağım. Pete ve Livvy gider gitmez biz de çıkarız."

"Evet."

Zack Freeman onu hala istiyordu.

Belki de her zaman isteyecekti

Yedinci Bölüm

Zack aslında onun dairesine gitmek fikrinden hiç hoşlanmadı. Hatta kendisine, onu Kevin'ı elinden almadan evvel bu işin sonuçlarını düşünmediği için lanetler ediyordu. Oysa şimdi, düğünün sonuna gelmişlerdi. Pete ve Livvy balayına çıkmadan veda ediyorlardı.

Kendi çağırdığı araba bahçe kapısının dışında bekliyordu. Catherine birlikte çıkacaklar, onun evine gideceklerdi ki, bunun ne anlama geldiğini çok önceden biliyor olması gerekirdi. Orası tamamen Catherine'ye özel bir yerdı ve bunun manası onun özel hayatına biraz daha yaklaşmış olmak demektir.

Kadınlar nedense onu evlerine davet ettiklerinde üstünde hak iddia etmek için kendilerini izinli sayıyorlardı. Genel bir kural olarak bundan hep kaçınmıştı. Asıl sorun, şimdiye kadar Catherine Trend'i istediği kadar hiçbir kadını istememişti.

Bu saçmalıklı.

Bunu çok pahalı ödeyecekti.

Bir kere Catherine zihninde daha derinlere yerleşecekti. Onu hatırlamak istemediğinde anısı hep aklında olacaktı. Üstelik bütün bunları bilmesine rağmen hala kendisini bunu yapmaktan alıkoyamıyordu.

İşte şimdi tam çıkışta annesinin yanında durmuştu. Birkaç dakika daha... Sonra...

"Zack eski dostum..." Pete onun sırtına vurdu. "Geldiğin için teşekkür ederim. Gerçekten çok memnun oldum."

Pete mutluluktan sarhoş gibiydi. Livvy ile evlenmek ona gerçekten iyi gelmişti. "Oltaya takıldın, dostum, ama bundan memnunsun." Zack'te ona sırtıyordu.

"Tamamen. Umarım sen de yaparsın."

Hayır... Hayır...

Evlilik ona göre değildi. Yine de Catherine'ye baktığında annesinin sözleri aklına geliyordu. Bir erkek hayatında kaç kere bir kıza böyle vurulur?

Ona sarılmak isteği adeta acı veriyordu.

Ama ona bir kere daha sahip olduğunda bu geçecekti. Kim bilir belki de onun dairesine gitmek, aralarında olanı sıradan bir düzeye indireceği için iyi bile olabilirdi. Hiçbir şey plajda paylaştıkları ile aynı olamazdı. O bir insanın hayatı boyuca unutamayacağı bir deneyim olmuştu. Bu gece daha farklı

olacaktı. Onu istemediğinden değil. Ama bir yatak odası, deniz, kum, ay ışığı ile aynı ortamı yaratabilir miydi?

"Sanırım Pete gider gitmez sen de gitmek isteyeceksin? Diye sordu annesi.

Bakışlarını zorla Catherine'den ayırıp annesine baktı."Evet."Sonra uzanıp onu öptü."Seni görmek çok güzeldi anne."

"Dağında çok uzun süre oturma Zack. Yaşayacak çok başka hayatlarda var. Pete'in annesine torunları olacağı için gıpta ediyorum."

Annesinden daha önce duymadığı bu duygusallığa şaşırmişti. Bu aile fikrini yeşerten düşün olmalıydı. Onun tek çocuğuydu. Belki de annesi gerçekten torunlara karışmak istiyordu.

Başını sallayarak, Catherine'ye baktı. Daha evlenmeye, çocuk sahibi olmaya hazır değildi. Her ikisi de önemli bağlantılardı. Zamanı geldiğinde, bu konuda da elinden geleni yapacaktı ama daha değil. Şimdi önünde ödül törenleri vardı. Aklını onlara vermesi gerekiyordu ve de öyle yapacaktı.

Catherine ile bu gecenin kısa bir son olmasına karar vermişti. Bunda daha fazlasına izin vermeye niyeti yoktu. Zaten Catherine'de bunu biliyordu, değil mi? Onu da arkasından kötü bırakmak istemiyordu.

Catherine Livvy'e veda öpücüğü veriyordu. Son veda için gelin annesi ile babasına doğru yürüdü. O sırada Catherine kendisine bakmıştı. Onun gözlerinde de aynı sabırsız ifade okunuyordu.

Karşılıklı ihtiras.

Zack'ı istediğini onun da istediğine hiç şüphe yoktu.

Ona karşı herhangi bir yanlış yapmıyordu.

Bir gecenin ne zararı olurdu.

Ama ya zevk... Hızla bir nefes aldı... Saatlerce... Catherine Trend ile.

Onları bekleyen bir taksi değildi. Şoförlü, son model Mercedes'ti. Deri koltuklu ve çok rahat. Ama Catherine bir türlü rahat edemiyordu. Koltuk kemerlerini bağlamak kanunu yüzünden Zack ona saldıramamıştı. Aslında Catherine bunu istiyordu, çünkü ona olan özleminden hasta gibi olmuştu. Evin yolunda havaalanının okları yanıp sönüyordu ve Catherine'ye Zack'in yarın gideceğini hatırlatıyordu. Ama önlere birkaç saati vardı buna yoğunlaşması gerekirdi.

Zack elini tutuyordu. Başparmağı sürekli olarak parmaklarını okşuyordu. Gerginlikleri yüzünden sessizdiler. Sonunda beş sene önce aldığı, artık tamamen evi hissettiği yere vardıklarında rahatlamıştı. Şu an tek korkusu, Zack'in geceyi onunla geçirmek için verdiği karardan caymasıydı. Bir şeyler gevelemeye başlamasının sebebi bu korku yüzünden kendisini tutamayacak kadar gerginleşmiş olmasıydı. Çalıştığı şirketin buradan on dakika mesafede olduğunu, kendi grafiklerini, müşterilerini anlattı. Aslında bu normal bir şeydi. Ama kulaklarında hala Zack'in bilmek istemiyorum kelimeleri asılıyken, kendisini geveliyormuş gibi hissediyordu.

Kim bilir belki de Zack haklıydı. Aralarında sadece duyguların önemi vardı.

Zack şoföre sabah altında gelmesini tembih ederek, cep telefonunun numarasını verdi. Catherine numaraları hatırlamakta pek hızlı sayılmazdı. Bu numarada uçtu gitti. Hatırladığı tek şey saat altıda Zack'in gideceği idi.

Apartmana girdiler. Dairenin önüne geldiler ki, Catherine çantasını annesinin evinde bıraktığını hatırladı. Bu gece orada kalmak üzere konuşmuşlardı. Allah'tan orada bir saksı içinde yedek anahtarını sakladığı aklına geldi. Plastik yapraklar arasında aradığını buldu.

"Anahtar saklamak için güvenli değil bir yer değil,"değil yorum yaptı Zack.

"Nereye baktığını bilmezsen bulamazsın."

"Ama ben biliyorum."

"Yarın uçuyorsun. Seni kendim için bir tehdit olarak görmüyorum."

"Çok güvenme, Catherine. Senin gibi bir kadın yalnız yaşıyorsa hiçbir şeye güvenmemeli.

"Benim gibi bir kadın kendisine bakmayı bilir. Ama yine de beni düşündüğün için teşekkür ederim, Zack."

Demek ki sadece seks değildi. Onun duygularını, önemsiyor, esenliğini düşünüyordu. İçinde gizli bir ümit yeşermeye başladı. Kim bilir belki de bir gün kendisine âşık olabilirdi.

Zack onun kendisine bu kadar güvenmesine kızdı. Ne kadar seksi ve arzulanabilir bir kadın olduğundan haberi yok muydu? Her kırmızı kanlı erkek onu arzulardı.

O kırmızı gül bütün gece boyunca aklını çelmişti. Hep onu çekip almak, ellerini o saçların arasında dolaştırmak istemişti. Bütün gece.

"Gel seni balıklarımınla tanıştırayım."

Balık!

Aslında onun köpeğe gereksinimi vardı. Şöyle kocaman kuvvetli bir Dobermana örneğin.

"Neden balık? Neden köpek değil? Pete bana kardeşinin bir köpeği olduğunu söylemişti."

Catherine soruyu duyunca rahatladı. Dudakları Zack'i nasıl cezbediyordu. Nasılda öpülesi dudakları vardı.

"Bu binada köpek beslememize izin yok."

Lanet olasıca kurallar. Artık şehirlerde yaşanmıyordu.

"Bu altın rengi olan Rhett. Kırmızılı olan Scarlet."

Zack onun ince belini avuçları arasına alırken boşuk bir sesle, "Onlarında sonu Rüzgâr Gibi Geçti[[b] deki gibi kötü mü olacak?" diye sordu.

"Hayır. Onlar..."

Zack kulak memesini ağzına almıştı. Catherine'nin parfümü içini gıcıkıyor, duyularını keskinleştiriyordu. Catherine'nin tenini tattı...

Catherine keskin bir nefes aldı. ".....birbirlerini kavanozlarının içinde sürekli,kovalıyorlar.Sanırım kitap bittikten sonra da devam etmeyi becerdiler."

"Belki de kendilerini yalnızca tuzağa düşmüş hissediyorlardır," diye yorumladı, Zack. Ellerini onun belinden çekmişti.

Catherine tekrar derin bir nefes aldı. "Hayır," diye ısrar etti. "Onlar mutlu balıklar."

"Nereden biliyorsun?"

Parmakları Catherine'nin saçlarını bulmuş, sonunda o gülü oradan almıştı.

"Çünkü onları izliyorum. Oyun oynuyorlar. Kavanozlarını seviyorlar. Altındaki çakıl taşlarını itmekten onlara verdiğim yemeği yemekten hoşlanıyorlar. Onlar mutlu balıklar.

Zack gülü göğüs cebine yerleştirdi. Şimdi tokaları çıkarmaya başlamıştı.

"Evet, onlar sekizgen kavanozlarından dünyanın sekiz şeklini görüyorlardır. Görüntülerinin çoğu da sensin. Sanırım şanslı balıklar."

Bu defa cevap yoktu. Sessizlik hâkimdi.

"Ve çok egzotikler, sahipleri gibi." Saçını çözmüş, başına masaj yapıyordu. Catherine ise onun dokunuşlarıyla erimek üzereydi.

"Benim egzotik olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Mmm... ve nadir ve olağanüstü saçları, altın gözleriyle eşsiz bir yaratık."

Bir adım yaklaşarak Catherine'nin önüne geldi. Yüzü konuştuğu gerçekleri yansıtır gibi bir ifadeyle gülümsüyordu. "Belki Catherine, sen ne kadar nadir biri olduğunu bilmiyorsun, ama ben biliyorum.

Evet biliyorum."

Tekrar öpüşmeye başladıklarında arzuları yine bütün gücüyle Catherine'yi esir etmişti. Hafifçe açık dudakları Zack için dayanılmaz derecede arzu uyandırıcıydı. Hissettikleri Zack için öylesine yeniydi ki, kendisini tanıtamıyordu. Onu sanki yeni bölgeler keşfediyormuş, bunların manasını, ne olduğunu öğrenmek istiyormuş gibi öpüyordu. Ve onu nereye götürdüğünü merak ederek, neden şimdiye kadar tattıklarından böylesine farklı olduğunu anlamaya çalışarak öpüyordu.

Aceleye gerek yoktu. Onu içine sindirmek için önünde saatler vardı.

"Güvenli misin Catherine?"

Catherine yüzünü ona kaldırmış, sanki başka bir âlemde gibi hiç cevap vermeden ona bakıyordu.

"Catherine..." diye homurdandı, Zack. "Yanımda bir şey yok. Bunu planlamıyordum. Güvenli misin?" Bir evet için yalvarır bir hali vardı. Çünkü şu anda gelebilecek bir hayır a dayanamazdı. Ona sahip olmak için ölüyordu.

Güven?

Catherine bu soruyla paniğe kapıldı. Aylardır ilaç kullanmıyordu. Hiç ihtiyacı yoktu, çünkü. Zack'i de düğüne beklemiyorlardı, üstelik.

Ama ya hayır derse...?

Zack'in vereceği tatmin için her hücreyi sızlıyordu. Ona söyleyemezdi. Bu bir yalan olmayacaktı. Yarın sabah gerekirse bir ertesi gün ilacı alırdı.

"Evet," dedi. "Güvendeyim."

Ama yalandı.

Bu gece onunla yaşayacağı hiçbir şey güvenli değildi.

Yarın sabah yine gitmiş olacaktı.

Yarın sabah neyi riske edip, neyi edemeyeceğini düşünürdü.

Sekizinci Bölüm

Zack ani bir rahatlama ile gevşedi. İçindeki saldırganca duygular hafiflemişti. Güvenli demek, savaşılan bir şey yok demektir. Güvenli demek, sınırsız zevk demektir. Güvenli demek, bu gece bittikten sonra, hürriyetine kısıtlama olmayacağı, demektir.

Kendisini gevşemeye ve kontrolünü tekrar kazanmaya zorladı. Catherine ile beraberliğinin ilk birkaç dakikasında her şeyi tüketmek istemiyordu. Zevk, birlikteliği uzattıkça uzatmak en iyiydi. Onunla her anını doyasıya yaşamak, onun her parçasından zevk almak istiyordu. Onu baştan aşağıya tanıyacak, sonra ileride merak edeceği bir konu bulamayacaktı.

Yavaşça, yumuşakça onun gözlerini öptü. Kirpiklerinin hafif dokunuşlarını çenesinde hissetti. Bu kelebeksiz dokunuşu bedeninin diğer bölümlerinde de duymak istiyordu. Acaba Catherine bu gece onunla beraber olmayı kabul ettiği için hala asabimiydi? Arabadayken neredeyse nabızı duyulacak haldeydi. Hele apartmana ilk girdiklerinde...

İstese hayır, diyebilirdi, diye düşündü Zack. Bu öpüşüne verdiği cevap yeteri kadar ikna edici olmalıydı. Catherine'de onu, kendisinin, Catherine'yi istediği kadar istiyordu. Onu alabilirdi. Catherine'de istekliyd.

Elini kaldırıp, nazikçe onun yüzünü tuttu. Kadınsı hatları ne kadar güzeldi. Mermer gibi alını, kaşlarının kanat gibi kavisi, derin yapılı gözlerinin egzotik, üçgenimsi şekli, yüksek elmacık kemikleri, düzgün burnu ve baştan çıkarıcı, şahane şekilli dudakları...

Catherine gözlerini açtı. Göz bebekleri büyümüş, gözlerinin altın rengi ince bir yüzük gibi göz bebeklerini sarmıştı. Bu gözlerdeki yoğun bakışın etkisi olacak, Zack kalbinin şiddetli bir vuruşuyla şaşaladı. Sanki Catherine'nin gözleri onun ruhunu okur gibi bakıyordu. Zack'in, daha, hala cevap vermeye hazır olmadığı sorular soruyordu. Daha değil Bana zaman ver, diye düşündü Zack, ama kelimeleri söyleyemedi. Çünkü söylese bir söz gibi algılanacaklarını biliyordu. Kesinlikle bir söz vermekten kaçınması gerekiyordu. Gülümseyerek ona endişelenecek bir şey olmadığını anlatmaya çalıştı. Her ikisi de için de bir tehlike yoktu. "Sana yalnızca bakmak bile zevk veriyor."

Catherine'nin gülümsemesi Zack'i ödüllendirdi. "Ben de sana bakmak istiyorum, ama üstünde çok fazla giysi var."

Zack güldü. Onun arzusunu yerine getirmek bir zevk olacaktı. Ceketini çıkarıp yanlardaki koltuğun üzerine attı. "Papyon çıkarmakla aran nasıldır?"

"Meydan okumaya hazır olduğumu sanıyorum."

Elleri Zack'in boynuna gittiğinde, Zack'in derin bir nefes aldığını hissetti. Nabızı şiddetlenmişti. O da kol düğmelerine yöneldi. Kendi parmakları teninin üzerinde kalın ve beceriksiz geldi. Ellerini tekrar Catherine'ye uzatmak isteğiyle, düğmeleri çeker gibi çıkardı ve balık kavanozunun yan tarafına fırlattı.

Bir yandan da, kontrol, diye kendi kendisine hatırlatmaya devam ediyordu. Catherine'nin parmakları papyon çıktıktan sonra gömleğin düğmelerine gitmiş ve onların yarısını açmıştı. Parmaklar şimdi boynunun ve göğsünün çıplak teninde dolaşıyordu. İçinde yavaş davranmasını emreden kuralları yok sayarak düğmelerin geri kalanını çekiştirirdi ve aceleyle gömleğini çıkardı.

Catherine şimdi kollarının üstünü okşuyordu ve dudaklarını omuzlarının altına götürdü. Catherine'nin dudakları göğsünün ince tüylerini elektrikle doldururken, Zack'in kanı kaynamaya başlamıştı. Hiç kıınıldayamıyordu, yoksa hızla harekete girişeceğinden korkuyordu. Aynı zamanda onun hareketlerini içine sindirmek, üstündeki etkisinin sebebini bulmaya çalışıyordu.

Catherine'nin elleri şimdi belindeydi. Onun pantolonunu açtığını hayal ederek bütün kasları kasıldı. Ama açmadı. Yukarı göğüs kafesine kaydılar. Dudakları ellerini takip ediyor, sıcak, duygusal dudakları içini yakıyordu. Zack yaşadığı duygularla tamamen kendisinden geçmişti. Elle tekrar midesinden aşağıya doğru kayarken patlayacak hale gelmişti. Ya ona oradan dokunursa...

Kontrolde kalma ihtiyacı yine onu harekete geçirmişti. Bileklerini yakalayarak, kollarını omuzlarına kaldırdı. Zack onu hızla öptü. Etkin durumda olmak için hissettiği duygudan gözleri dönmüştü.

Almak, kendi kurallarıyla alınmak istiyordu.

Dudakları ve diliyle onu cezalandırdı. Catherine'nin buna cevabı daha çok heyecanlanmak ve kendi dilini onunkine değdirmek olmuştu ki, Zack ona daha sıkı sarıldı.

Buna bir son vermezse, her şey birden bitecek, diye hatırlatarak kendisine, "Gıysiler," diye mırıldandı. Catherine'nin ona bakma arzusunu hatırlamıştı.

Geri adım attı ve ayakkabılarını çıkartmaya başladı. Sonra çorapları, sonra pantolonu çıkardı.

Yavaş.....

Biraz oyalanarak iç çamaşırını çıkarmaya koyuldu. Catherine hiç kıınıldamamıştı. O bugüne kadar cinselliğini hiç bu kadar yoğun duymamış bir adamdı.

Onun yüzünde o hayranlık dolu ifadeyi görene kadar yavaşlama konusunda kararlıydı oysa. Ama o an onun yüzünde gördüğü ifade içini şefkatle doldurduğu halde sabırsızlaştırmıştı da. Catherine gibi birisiyle asla beraber olmamış, şimdiye kadar hiçbir kadın oda böyle şehvet duyguları uyandırmamıştı.

Boğazı alışık olmadığı bir hassasiyetle dolu, sesi hırladı, "Şimdi senin elbiselerin," diye mırıldandı. Catherine, "Evet," diye fısıldayıp, saçlarını eliyle başının gerisine atmış, narin omuzlarını açıkta bırakmıştı.

Zack onun sıkıca oturan elbisesinin üst kısmını fermuarı beline kadar indirerek gevşetti. Sırtı kadınısı bir kavis yapmıştı. Zack parmaklarını gezdirme isteğine direnemeyince, Catherine'in elinin etkisiyle ürpermesini zevkle izlemişti. O da, Catherine'nin kendininkilere olduğu gibi dokunuşlarına karşı duyarlıydı. Bu Zack'ı müthiş mutlu etti.

Fermuar indikçe sırtı daha çok açılmaya, Catherine'nin bedeninin çoğu gözler önünde serilmeye başladı. Yuvarlak kalçaları ve onları kapatamayan ince bikinisi ortaya çıktığında, Zack daha seksi bir şey görmediğini düşündü. Nefesi kesilmişti.

Onunu tamamını görmek için sabırsızlanarak elbiseyi onun bedeninden hızla sıyırdı. Onu hemen kollarına alıp, davranmamak için yine kendisine yavaş diye hatırlatmak zorunda kalmıştı.

Daha değil. Daha değil.

.....

Kendisini bu kez daha zorla kontrol ederek sandaletlerini çıkardı. Kırmızı ojeli parmakları da diğer tarafları kadar seksiydi.

Kolunu dizlerinin arkasından geçirerek, Catherine'ı kucağına almıştı. Gözleri yatak odasının kapısını arıyordu. Buldu, girdi. Catherine'ı yatağı üzerine bıraktı. Onu görmek ihtiyacı içinde bu kez lamba aradı. Yaktığında altın rengi, solgun bir ışık odayı aydınlatmıştı.

Zack Catherine'yi yatağım üstünde ayakta bırakmıştı. Lambasının verdiği ışıkta onun kadınısı, şahane vücudunu seyrederek gözlerine ziyafet yaşattı. Sonunda dayanamayarak onu kollarına almıştı.

Catherine'de kollarını onun başının etrafına doladı. Hayır. Daha değil. Zack başını geriye çekti. Onun inanılmaz görüntüsünü içine sindirmeye çalışıyordu. Ellerini yavaşça onun pürüzsüz, ipek gibi teninde dolaştırdı.

.....

Birbirlerinin içinde eridiler. Giderek daha, daha yükseğe tırmanmışlar ve sonunda daha önce hiç yaşamadıkları bir şey yaşamışlar ve birbirlerinin kollarında dinlemişlerdi.

Gecenin geri kalanı aynı tempoda, öpüşerek, birbirlerine dokunarak sevişerek mutluluk içinde geçti. Bazen Zack onun kendisine yaşattığı mutlulukla uçtuğunu sanıyordu. Catherine Trend'in kendisi için inanılmaz bir mutluluk kaynağı olduğunu inkâr edemezdi, bundan böyle.

İçgüdüsel olarak onun kendisinin eşi olduğunu anlamıştı, Zack. Bunu bütün hücrelerinde hissediyordu. Yine de onu kendi hayatına nasıl sokacağını bilemiyordu. Ama onunla olduğu bu kısa zaman dilimini bu sorunları düşünerek harcamak istemedi. Sonuna kadar burada tattığı bu eşsiz mutluluğa kendisini bırakmayı tercih etmişti.

Sonuna Catherine, dingin, tatmine kavuşmuş bir uykuya daldığında, Zack, Zack hala onu seyrediyor, ipek yumuşaklığındaki saçlarını okşuyor, onun sıcak nefesini hissediyordu. Nedenini bilemese de onunla mutlu olduğunu biliyordu. Ama bu hep böyle devam eder miydi?

Yakın geleceğinde Catherine'ye yer yoktu. Gitme zamanı gelince onu uyandırmadı. Ona veda etmeye dayanamayacaktı. Usulca yataktan kalktı.

Birkaç dakika yatağın yanında durup onu seyretti. Sonra giysilerini almak için yavaşça odayı terk etmişti. Balıkları selamladı. Merhaba Rhett. Merhaba Scarlet. Onlar kavanozlarında gezinirlerken gülümsedi. Mutlu balıklar demişti, Catherine. Kendisi de onunla mutluluğu onunla bulmuştu. Acaba Catherine kendisiyle beraber olmak için, onunla yaşamak her şeyi geride bırakır mıydı? Onu şimdi uyandırorsa, Catherine birlikte gelmek ister miydi?

Sanmıyordu.

Zaten soramazdı da. Kendi hayatlarını yaşamak, mesleklerini devam ettirmek, kadınların da hakkıydı. En iyisi onu mutlu olduğu yerde, arkadaşlarının, ailesinin olduğu yerde bırakmaktı. Balıklar çantaya konup götürülemezdi ki.

Gitmek üzere hazırды.

Ceketini alırken cebinde Catherine'nin saçından çıkardığı gülü gördü. Ona Catherine'yi, ona karşı hissettiklerini anımsatıyordu. Onu eline aldı. Böyle bir hatıra istemek çok mu saçmaydı?

Yine de elinden bırakmaya gönlü razı olmuyordu. Kapıyı açtı. Gülü ne yapacaktı?

Ne yapacağını bilmiyordu, o gülü.

Sadece onu istiyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Catherine kardeşinin yüzündeki pırl pırl heyecanı seyretti. Livvy'nin ona önemli bir şey söylemek üzere olduğunu anlamıştı. Livvy masaya eğilerek, fısıldadı.

"Ben hamileyim."

Ben de.

Kelimeler, neredeyse ağzından fırlayacaktı. Catherine ağzını zor tuttu. Bu Livvy'nin mutlu anıydı ve bu mutluluğu istenmeyen gölgelerle bozmaya hakkı yoktu.

Catherine ağzını bir gülümseme gibi gererek, "Tebrikler! Senin ve Pete'in adına çok mutlu oldum."

Livvy koltuğunda geriye yaslanarak, ellerini çırpırmaya başladı.

"Hem de evlendikten tam iki ay sonra başardık."

Biz bir gecede başardık.

İkisi birlikte bebek sahibi olacaklardı, diye düşündü, Catherine kara mizah gibi. Ne var ki, Livvy işi doğru dürüst yapmış, önce sevdiği adamla evlenmişti. Ya kendisi...

"Pete ile bu kadar çabuk hamile olabileceğimizi sanmıyorduk. Konuştuk ki..."

Hâlbuki o Zack'e güvenli olduğunu söylemişti.

"Sizin için ne kadar iyi." Catherine sesine birazcık sıcaklık katmak için büyük bir gayret sarf ediyordu.

"Daha bu sabah öğrendim ve sana haber vermek için daha fazla sabredemedim. O yüzden buluşmak için bu kadar çok ısrar ettim. Biliyorsun, aile meselesi. Çok önemli."

"Yaa..tabii..Çok önemli."

"Pete de bizimle burada buluşacak. O da benim kadar heyecanlı. Ama sana önce ben söylemek istedim."

"Ya annemle babam?"

"Pete'le kutlama yemeği yedikten sonra onlara uğrayacağız. Çok sevineceklerdir."

Kendi hamileliğini öğrendiklerinde uğrayacakları hayal kırıklığı kadar. O yüzden daha bir müddet sessiz kalmakta yarar var.

"Sakın çok içme."

"Sadece bir iki kadeh şampanya"

O sırada garson elinde sütlü kahveleriyle gelmişti. "Senin için de sipariş ettim. Geç geleceğini anlayınca..."

Zaten Catherine kahveyi kestiği bu bir iki ay öncesine kadar hep kapuçinoyu tercih etmişti. Ama şimdi, hamile olduğundan beri açık, şekerli çay içiyordu. Yanında canı mutlaka birkaç küçük sandviç veya tatlı bir şey istiyordu. Şimdi, örneğin küçük salatalıklı kanepeler iyi olabilirdi.

"Sabah rahatsızlıkları başlamadı, daha değil mi?"

Livvy gülerken başının salladı. "Sanırım önümüzdeki günlerde başlar. Kitaplar alıp yapmam ve yapmamam gerekenleri başlamanın zamanı geldi. Şimdi sen doğru dürüst bir abla olsaydın bana ne yapmama gerektiğini tecrübelerine dayanarak anlatırdın. Hala ufukta bir erkek yok mu?"

Catherine'nin acıyla kalbi sızladı. Düğün gecesinden beri Zack'den haber çıkmamıştı. Onu veda etmek için uyandırmamıştı.

Rüzgâr gibi geçti...

Yine de kardeşine şakadan kızmış gibi bakmayı becerebilmişti. "Hani sen beni buraya mutlu bir olayı konuşmak için çağır mıydın? Şimdi sadece senden ve bebekte bahsedelim. Kız mı istiyorsun, oğlan mı?"

"Her ikisinde de bir tane iyi olurdu."

"İkiz yani?"

Livvy güldü. "Umarım değildir. Sırayla demek istedim. Kız... Ya da oğlan fark etmez."

Ne güzel, ne mutlu planlardı bunlar.

Ona imrenmemek elde miydi? Kardeşini dinlerken bu hissini yenmeye uğraşıyordu. Onun hayatının böylesine karmakarışık oluşu, Livvy'nin suçu değildi. Birbiri arkasından yanlış kararlar veren kendisi değil miydi? Önce Stuart, sonra da Zack. Onda hiç mantıkyoktu.

Zack'in gittiği sabah uyandığında, yanındaki boş yerin dayanılmazlığına rağmen yatakta uzun süre yalnız ve bitkin yatmıştı. Oysa kalkıp, eczaneye gitmesi ve onu güvenli yapacak ilacı alması gerektiğini biliyordu. Yapılması gereken mantıklı şey buydu.

Ama bu yıl otuz iki yaşına bastığı ve başka kimseyi sevmeyeceğini, ya da sırf aile kurmak için sevmediği biriyle evlenmeyeceğini kabul ettiği için bunu yapamamıştı. Bir çocuğu olacaksa, onun babası Zack Freeman olmalıydı.

O gece hamile kalmayı kasıtlı olarak istememişti. Onun yaşında kadınların hamile kalmak için aylarca uğraştıklarını biliyordu. Ve her şeyi şansa bırakmayı tercih etmişti.

O zaman bile bunlar ona gerçek dışı gibi gelmişti. Sanki romantik bir hayal. Çok sonra o gece Zack ile birlikte yarattıkları hayatın__ki onu ömrü boyunca sevecek ve koruyacaktı__ona Zack'tan kalan bir parça olduğunu düşünmüştü.

Her şeyi şansa bırakmıştı, kısaca.

Olması kaderinde varsa olacaktı.

Bir kerecik bile, yalnız bir anne olarak yaşamak zorunda kalabileceği sıkıntıları aklına bile getirmemişti. Hamilelik testi olumlu çıkınca gerçek biraz başına dank etmeye başlamıştı. Son iki haftadır ise, daha da korkutucu gerçeklerle yüzleşiyor ve bunlarla nasıl başa çıkacağını bilemiyordu. Livvy, ise oradan buradan konuşmaya devam ediyordu. Altı ay kadar işine devam etmeye, sonra istifa etmeye karar vermişti. Niyeti bebeğine kendisi bakmak, birkaç sene sora tekrar anne olmaktı. Nasılsa Pete'in onlara bakacak iyi bir işi ve parası vardı. Zaten o da bebek istiyordu.

Ya Zack...

Catherine bir gün karar verirse ona bebeği haber verirse, Zack'in ondan nefret edeceğinden emindi. Çünkü onu babalık tuzağına düşürmüştü. Hâlbuki o hayat boyu sürecek bir sorumluluktan kaçıyor. Ondan hiçbir şey isteyemez ve bekleyemezdi. Bu demekti ki, Catherine yolunda yalnız yürüyecekti. Pete'in gelişi, Catherine için büyük ferahlama olmuştu. Ama yine de kardeşiyle Pete'in birbirlerine

gösterdikleri sevgi ve alakayı kıskanmadan edemedi. Kahvelerini henüz bitirmişlerdi ki, Pete, Zack'ın ismini telaffuz etti.

"Hey! Zack'ın haberleri aldın mı?"

Catherine konuşmasına güvenemediği için başını olumsuz anlamda salladı.

"Dün gece Londra'da Bafta Ödülü'nü kazandı. Akademi ödülleri içinde aday seçildi."

Bu kez de Livvy atıldı."Onu da alsa harika olur. O kadar işinin arasında nasıl zaman yaratıp düğüne geldi. Ne kadar iyi bir arkadaş değil mi?"

"Ya, öyle,"dedi Catherine, kuru bir sesle."O zamandan beri hiç ses haber aldınız mı?"

"Hayır,"diye yanıtladı, Pete."Eve dönene kadar da beklemiyorum."

"Ben... İyi arkadaş olduğunuzu düşünmüştüm."

Pete,"Tabii öyleyiz, ama sık sık telefonla konuşmayız,"diye yanıtladı."Yalnızca kadınlar telefonda saatlerce dedikodu etmeye bayılır."Yan gözle Livvy'yi süzüyordu.

İkisi şaka yollu tartışmaya başladıklarında, Catherine onun, hamileliğini öğrendiğinde nasıl bir tepki göstereceğini düşünmeye başlamıştı. İki kez beraber olmuşlardı ve üçüncüsü için bir söz verilmişti.

Ama artık Pete ve Livvy evliydi. Zack'ın buraya gelişi aylar sonra bile olsa, Livvy'nin kardeşinin hamile olduğunu öğrenecekti. Acaba ikiyle ikiyi toplar mıydı? Ya toplarsa, o zaman ne yapardı?

Zaten haberleri duymazdan gelirse, Catherine için geleceğe dair hiç umut yok demektir. Çocuğunu görmek ister miydi? Maddi yardım teklif eder miydi?

"Catherine..."

Livvy, onu endişeyle süzüyordu. Acaba sıkıntısı yüzüne mi yansımıştı?

"Kusura bakmayın. Aklıma bir şey takılmıştı da... Ne kaçırdım?"

"Hiçbir şey. Sadece öyle yalnız ve kayıp görünüyordun ki..."

"Yorgunum, Livvy. İşte zor bir gün geçirdim. Sen ve Pete kusuruma bakmazsanız eve gidip yatmak istiyorum. Siz de baş başa kutlamanıza devam edin."

Apartmentın kapısını arkasından kapamak çok hoş gelmişti. Balıklarının yanına gidip, onlara gülümsedi. Ne iyi arkadaşlar. Ondandır biraz yemek dışında bir şey istemiyorlardı. Yemekleri de kaç kurmuştu ki...? Ona zevk verip, hiçbir şey sormuyorlardı.

Bebek böyle mi olacaktı. Her düzeyde yüzlerce kat fazlasını yapması gerekecekti. Ama asla Zack'den bir şey talep etmeyecekti. Bu bebeği onda kendisi için bir hediye olarak almıştı. Zack'ın ona bir borcu yoktu.

Telefon çaldı. Onu düşüncelerinden uzaklaştırdığı için sevinmişti, Catherine. Ahizeyi kaldırdı ve ismini söyledi. Telefonda ani bir sessizlik oldu. Derken, hattın öbür ucundan isminin tekrar edildiğini duydu.

"Catherine..."

Bu derin sesi daha ilk tınsında tanıdı. Kalbi duracak gibi oldu.

"...ben Zack Freeman."

Telefon edenin Zack olduğunun kanıtlanması bile dilini çözememişti. Onunu sesini duymak Catherine'i dondurmuştu.

"Bir Japon balığı bakıcısı bulabilir misin, diye merak ediyordum."

Bu saçma sapan soru üzerine,"Ne?"diye soracak gücü bulabildi.

"Eğer önümüzdeki hafta, Los Angeles'e uçarsan, Rhett ile Scarlet'e bakacak biri."

"Los Angeles mi?"

"Bana Akademi Ödülleri gecesinde "eşlik etmeni çok isterim"

Ona eşlik etmek!

"Buna göre Sydney'den, Perşembe günü, Mart'ın yirmi birinde çıkılacak. Yerini ayırttım. Sen sadece Quantas gişesinden alacaksın. Lax Havaalanında seni şoförlü bir araba bekliyor olacak. Regent Beverly Wiltshire Otelinde bir süit ayırttım. Senin bütün yapacağın işini ayarlamak ve balıklara bakacak birini bulmak."

The Regent Beverly Wiltshire Oteli__Pretty Woman Filminin çekildiği otel orası değil miydi? Kendisi de Zack'ın

Pretty Woman'ımı olacaktı.

"Catherine... Gelecek misin?"

Neden,ben diye sorması gerekmiyor muydu? Hatta belki düzinelerle soru sorması gerekiyordu.

Ama...

"Evet."

"Güzel." Zack'in memnuniyeti sesinden belliydi. "Yarın Quantans'ı aramayı unutma."

"Zack..."

"Mmm...?"

Hiçbir şey. Catherine sadece onun ismini söylemek istemişti. "Seni tekrar göreceğim için seviniyorum."

Ve bitti.

Ya da yeni bir şeyler şimdi başlıyordu. Catherine düşünmeye bile cesaret edemedi.

Şimdi Şubat'ın sonuydu. Üç, dört hafta... Umuyordu ki hala hamileliği belli olmasın. Ona söylemek veya söylememek ...Daha bunu düşünemiyordu bile. Hele bir gitsin, de sonra. Zack Freeman ile Los Angeles'da olacaklara göre bu kararı orada verecekti.

Onuncu Bölüm

Zack onu üç ay önce terk ederken olduğu gibi, Catherine, derin bir uykudaydı. O şahane saçları yatağa dağılmış, kıvrımlı vücudu, üstüne örtülü çarşaftan belli olurken, hafifçe de gülümsüyordu. Catherine...

İsmi yüksek sesle söylememiş, içinden geçirmişti. Büyük bir zevkle. Neyse ki bütün korkuları boşuna çıkmıştı. O buradaydı. Kendisi de... Bu hoşuna gitti.

Yandaki odaya geçip, soyundu. Duşun altına girip, biraz tazelenmek istedi. Sabah geldiğinde resepsiyondan Catherine'nin geldiğini haber verdiklerinden beri kendisini hafiflemiş hissediyordu. Belli ki Catherine yorgunluğunu atmak için uyuyordu. Sydney'den buraya uçmak öldürücü bir yolcuktu.

Bu hafta ne hafta olacaktı ama...

Catherine... Onun isiminin hoş ritmiyle kalbi uçar gibi oldu...

Havluyla kurulanırken gülümsüyordu. Yatağa yöneldi. Catherine onun varlığını fark etmemişti. Ona dokunmak, onu uyandırmak, onu varlığından haberdar etmek ihtiyacını daha fazla erteleyemeyecekti. Çarşafı kaldırıp onun yanına kaydı. Dirseğine dayanarak onun kirpiklerinin ilk hareketini beklemeye başladı.

Kelebek gibi hareketlerle onun saçlarını okşamaya başladı. Yüzünde hiç makyaj yoktu. Hiç ihtiyacı yoktu. Yüzünün narin cildinde bir leke bile yoktu. Elini yanakları boyunca kaydırıp, dudaklarına indirdi. Kirpikleri kıvılcılamaya başlamıştı. Derken açıldı ve Zack'a baktı.

"Merhaba," dedi, Zack, onu tekrar hayatında görmekten memnun.

"Merhaba," diye karşılık verdi Catherine, bütün yüzüne yayılan bir gülümsemeyle. Zack onun amber rengi gözlerindeki sıcak ifadeye bayıldı.

"Geldiğin için çok mutluyum."

"Çağırдың için çok mutluyum."

Zack neşeye gülmeye başlamıştı. "Tamamen bencil nedenlerle çağırdım."

"Oh... Bilmiyorum... Bana kalırsa oldukça da vericiydin. Birinci sınıf biletler, limuzinler ve bu süit.

Kendimi önemli biri gibi hissettim..." "Sonra endişeyle bakarak devam etti. "Lütfen bunun işinle ilgili olarak sana yapılan ikramlara dâhil olduğunu söyle."

Onun düşünceli hali Zack'a komik gelmişti. "Tamamen öyle merak etme." "Bu aslında tam olarak yalan sayılmazdı. Filmden ödül aldıktan sonra milyonlar alacaktı. Bu tarz başarı göstergeleri Hollywood'da önemliydi. Parti adı altında buraya insanlar davet ediliyordu.

"Çatı süitti. Görünce az daha ölecektim."

"Onun için mi yataktasın?"

"Uyandıgımda rüya gördüğümü sanacaktım... Bütün bunlar gerçek değil mi?"

"Bana gerçek gibi geliyor."

Zack eğildi ve dudaklarını onunkilere dokundurdu. Catherine'nin kolları hemen boynuna sarılmıştı.

Sanki daha fazla gerçeğe davet ediyordu.

Zack onun şahane bedeninde ellerinde gezdirdi. Öpüşünü derinleştirirken arzularını ateşlemişti. Catherine'nin göğüsleri hatırladığından daha sertti. Sanki beli de daha az mı incediydi? Ufak tefek fiziksel değişiklikleri boş verdi ve onun yumuşak bedeninde, ipek gibi teninde kayboldu.

Catherine diğer seferlerde olduğu gibi istekliydi. Bacaklarını beline dolamış, Zack'in kremisi derinliklerine dalmasını kolaylaştırmıştı. Öpüşü Zack'in ki kadar ateşliydi. Her anlam da birbirlerine uyuyorlardı.

"Bu iyiden de daha mükemmeldi,"dedi, boğuk bir sesle, biraz nefes aldıktan sonra.

"Mmm..."

"Tekrar uyumuyorsun, Catherine."

"Sadece senin gerçek olduğundan emin olmaya çalışıyorum."

"İnan."

Onun baştan çıkarıcı elini alıp, hala delice atan kalbine götürdü. O an yapılacak en doğru hareket biraz çıkıp yürümektir. Yoksa o kadar süre uçtuktan sonra vücut saatleri Los Angeles saatine uyum gösteremezdi. Kendisini tamamen yatıştırma işini akşama saklamakta yarar vardı.

"Daha önce buraya gelmiş miydin, Catherine?"

"Yoo. Bu ilk defa."

"Yine de geldiğinden beri dışarı çıkmadın."

"Seni bekliyordum."

"İyi ben artık buradayım. Şimdi Santa Monica'ya gideceğiz. Biraz yürüyüp, etrafı gördükten sonra yemek yiyeceğiz. Belki sahilde de yürürüz." diye, şakacı bir ifadeyle güldü.

Catherine de aynı şakaya katılarak güldü. "Şimdi sen söyleyince acıkmış olduğumu fark ettim."

"Önce yemek yemeği mi tercih edersin?"

"Hayır. Önce dolaşalım."

"O halde giyinelim," diye, hareketlendi Zack. Tekrar arzusuyla dolmuştu. Catherine, Catherine Trend, diye söylenerek duşa gitti. Onun gibi bir kadın daha yoktu.

Belki, diye, düşündü, bu bir hafta ona olan bağımlılığının azalmasını sağlardı. Belki onun sandığı gibi biri olmadığını anlamasına yardım ederdi. Şimdiye kadar, birlikte ne kadar zaman geçirmişlerdi ki? Yavaşlayıp onu tanımaya çalışması gerekiyordu.

Bu makul bir hareket planıydı.

Catherine, her durumda giyilebilecek kıyafetler getirmişti. İçlerinden, spor bir takım seçip giydi. Biraz makyaj yapıp, saçlarını taradı. Zack'in kendisiyle gurur duymasını istiyordu. Uyku ona iyi gelmişti. Sabah ki ölü gibi görüntüsü geçmişti.

Bu gün böyle geçmişti. Bakalım yarın ne olacaktı. Hamileliğini Zack'ten saklamayı becerebilecek miydi? Daha da önemlisi, bunu istiyor muydu? Her şey bir tarafa, Catherine bunu doğru bulmuyordu. Yine de bunu önündeki birkaç saat boyunca düşünmemeye çalışacaktı. Sanki endişelenecek bir şey yok gibi davranmaya karar verdi ve Zack'in yanına gitti.

"Bir araba çağırdım," demişti, Zack. "Santa Monica'dan hoşlanacaksın."

Gerçekten de öyle oldu. Kalabalık, renkli sokaklarda dolaşıp sokak satıcılarından alışveriş yaptılar. Çeşit çeşit giyimli insanları, sokakların köşelerinde çalan müzik gruplarını seyrettiler.

"Yemek öncesi yiyecek bir yer seçelim," dedi, Zack, Catherine'nin karnını okşayarak, nedense onun biraz yorgun göründüğünü düşünmüştü.

Catherine hemen onun dokunuşunu bebek hissetti mi, diye düşündü. Ya da Zack? Acaba Zack bilse bundan hoşlanabilir miydi?

Garson geldi ve siparişlerini aldı. Zack yemekle beraber bir şise şarap ısmarlamıştı. Bir bardak içse bebeğe zararı olur muydu?

Tekrar yalnız kaldıklarında Zack arkasına yaslanarak, "Gerçekten şimdi seni otele kadar kovalamak istiyorum, benim üstümde neden böyle bir etkin var, hiçbir fikrin var mı, acaba?" diye söze başlamıştı.

"Livvy diyor ki,...kimi seveceğimizi seçemezmişiz. Bu kendiliğinden olur, diyor"

"Aşk...?" Zack aniden ciddileşmişti. Kaşlarını kaldırarak sordu. "Bizi kardeşinle mi tartışyorsun?"

"Hayır. Bizim aramızda geçenleri çok özel görüyorum." diye cevap verdi, alçak sesle. Onu da kendisini kırdığı gibi kırma arzusuyla.

"Benim diğer biriyle olan ilişkimden söz ediyordu, Livvy," diye cevap verdi. "Onun özellikle sevmediği birisiydi."

Zack'in yüzünde ki ifade adeta vahşileşmişti."Sen şimdi burada benimle birlikteyken başkasını aldatıyor musun?"

Bundan hoşlanmadığı belliydi ama acaba kıskançlık mıydı, sebebi?"Hayır, O iş seninle daha tanışmadan bitmişti Zack. Sonra kimse olmadı. Çünkü kimseyi istemedim.

Catherine ona baktı gözleri birkaç saniye boyunca birbirlerine meydan okumuştı. Sessizdiler. Bu sessizlik sırasında garson gelerek şarabı getirdi. Şarap servis edildikten sonra tekrar yalnızdılar.

"Pete ve Livvy nasıllar bu arada?Zack konuyu değiştirmeyi tercih etmişti.

"Çok mutlular. Bebek bekliyorlar,"diye atıldı, Catherine.

"Bu kadar çabuk mu?"

"İkisinin de isteği bu."

Zack aylacı bir tavırla gülümsedi."İyi şanslar o zaman. Pete çok gururlu bir baba olacaktır."

Catherine daha kendisine durmak için fırsat vermeden soru ağzından kaçmıştı."Sen hiç çocuğun olmasını düşündün mü, Zack?"

Zack özellikle ona bakmadan eline kadehini almış bir omzunu silkerek,"Belki bir gün,"diye cevap vermişti Söyle ona, diyordu içinden bir ses. Kes bütün bunları ve ona anlat.

"Pete'in iyi bir babası vardı. Eminim o da babası gibi iyi bir baba olur. Benim babam bana hep istediklerini emretti. Tüm gençliğim boyunca onun emirleriyle savaşmam gerekti. Bana sahip olmasına izin veremezdim. Bana kimse sahip olamaz."

Catherine'nin kalbi daralmıştı.

Hürriyeti onun dini gibiydi. Gözleri Catherine'e buna asla izin vermeyeceğini yineliyordu.

Tabii istemezse.

İçinden haykırmak gelirken ufak bir inleme sesi çıkardı ve bir şey söylemedi. Yüzünü asmamak için kendisiyle mücadele ediyordu.

"Ben yirmi bir yaşındayken öldü. Benim için rahatlama olmuştu. Annem için de."

Bütün çocukluğu boyunca şanssız bir evliliğe şahit olduysa, hiç şansı yoktu.

"Ben şanslıyım, sanırım,"diye konuştu, Catherine."Anne ve babamız bizi gerçekten çok sevdi. Hep onların sıcak ilgisiyle büyüdük. Biz çok sıkı bağları olan bir aileyiz."

Bebeği böyle olmayacaktı.

Kendisini hasta hissetmeye başlamıştı.

Yemekleri geldi. Catherine bir lokma alırken giderek kötü hissediyordu. Kasıkları ağrıyordu. Sanki bebek de umutsuzluğu hissetmişti. Sonunda özür dileyip, tuvalete gitmek istedi. Bir şeyler kötü gidiyordu. Elleri titreyerek kapıyı kapattı.

Kanaması vardı...

Onbirinci Bölüm

Zack, çatalını, bıçağını bıraktı. Yemeğini yemekten vaz geçmişti. Catherine'i, kendi tatmini için kullanıyor olmanın getirdiği suçluluk duygusu iştahını kapatmıştı. Ona hiçbir şey için söz vermemişti, ilişkilerinin devamı olacağını da ima etmemişti ama başka erkek istemediğini söylemesi... Aştan, hatta çocuktan söz etmesi...

Besbelli, Catherine Los Angeles'a sadece yatağa atılmanın dışında başka umutlar taşıyarak gelmişti. Kendisi ise bu umutları kabaca çekip elinden almıştı. Bu onu kırmıştı. Çok kötü kırmıştı. Tabakındaki yemeğe dokunmamıştı bile. Masayı terk ederken hasta gibiydi ve hala dönmemişti. Neredeydi? Beş dakika mı, on dakika mı? Zack onun ağlamadığını ümit etti.

Onun gözyaşlarına boğulmuş olması düşüncesi göğsünü sıkıştırdı. Kahretsin. Sadece ikaz etmek istemişti. Onu tamamen ümitsiz düşürmek istemezdi. Bunun bir zararı yok sanmıştı o.İki taraf içinde zevk. Anlaşılan Catherine için durum böyle değildi.

Peki, şimdi ne olacaktı? Özür mü dileyecekti? Durumunu mu anlatmalıydı? Ya Catherine masaya geldiğinde her şeyi bitirdiğini söylerse? Ne hissedecekti?

Zack'in daha fazla düşünmesine fırsat kalmadan Catherine belirdi. Masaya oturmamış sandalyesinin yanında ayakta kalmıştı.

Zack'de kendisini ayağa kalkarken buluverdi. Savaşmak isteğiyle kanı damarlarında hızla akmaya başlamıştı. "Ne oldu?"

"Yardıma ihtiyacım var, Zack." Düz bir sesle konuşuyordu.

"Ne gerekiyorsa..." diye cevap verdi hemen.

Burada senden başka kimseyi tanımıyorum. Ne yapacağımı, nereye gideceği bilemiyorum. Lütfen... Bana yardım etmelisin. Bu konuda ne hissedeceğin hiç önemli değil."

Sesindeki umutsuzluk gözlerine yansyordu. Onun sıkıntısıyla endişelenen Zack ona uzandı. "Ben senin için buradayım. Söyle ne yapabilirim."

"Ben hamileyim. Kanamam var. Sanırım düşük yapıyorum."

Zack birden taşa dönmüştü.

"Bir hastaneye gitmem lazım. Burada hiçbir hastane bilmiyorum. Bayılmaktan korkuyorum."

Zack yaşadığı şokla baş etmeye çalışıyordu. Catherine ölü gibiydi. Bir şey yapması lazımdı. Çabuk!

"Ben gereken bilgiyi alana kadar sen otur." Onu oturttu. Cebinden telefonunu çıkarırken aklı oradan oraya gidiyordu. Aklını boşaltıp, kendisini gerekeni yapmaya zorladı.

Zack işleri ele alınca, Catherine her şeyi bir perde arkasından seyreder gibi olmuştu. Bir yanı, Zack'in yanında olup, kendisine yardım etmesiyle müteşekkirkten, bir yanı onu yok farz ediyor, bütün gücüyle sakin olmaya, kendisini toparlamaya ve bebeğini tutmaya odaklanıyordu.

Hastaneye vardıklarında sorular cevaplanıp, formlar doldurulduktan sonra da Zack işleri ona bırakması konusunda ısrar etti.

Doktor onu kontrol etti. Daha bebeği kaybetmemiştir. O gece sakin bir şekilde yatmalıydı, ertesi gün tarama yapacaklardı. Bir hemşire onu odaya çıkardı. Yalnızken bir şeye ihtiyacı olduğunda basacağı düğmeyi bile göstermişti.

Ama yalnız kalmamıştı. Zack hala ayarladığı özel oda da onunla birlikteydi. Yatağın yanında ki koltukta oturuyor, başka bir şey yapmıyordu. Zaten yapılacak başka bir şey de yoktu. Catherine hala onu yok farz edemez hala gelmişti.

Hala soru sormamıştı.

Catherine hiçbir soruya cevap vermek istemiyordu. Gereği yoktu. Evlilik, çocuk Zack'in programında değildi.

"Teşekkürler, Zack. Lütfen kendini kalmak zorunda hissetme. Ben kendi kendime idare ederim."

O an Zack'i örten bulut kalkmıştı. "Bebek benim değil mi?" hiç şüphesi yoktu.

"Evet. Sana yalan söyledim. Güvenli değilim. O yüzden senin hiç suçun yok. Bu bebekten sorumlu olan yalnızca benim."

Onu tuzaktan kurtarmıştı. Bir kaza değildi. Bir seçim sonucu olan bir şeydi. Kendi seçimi. Bununla yaşamaya hazırdı. Onsuz.

Bir suçlama fırtınasına hazırlanmıştı, ama bu suçlama gelmedi. Uzayan sessizlik sınırlarını bozuyordu.

"Hamile kalmak mı Catherine?"

Eleştiri yapmaktan dikkatle kaçınır gibiydi. Yine de Catherine bunu hissetti.

"Ben o gece yalnızca seni istedim Zack. Aylar önce hapları bırakmıştım. Gerek yoktu. Sana güvenli olduğumu söylediğimde ertesi sabah bir gün sonra hapı almaya niyetliydim," dedi, içini çekerek.

"Ama almadın."

"Hayır. Sen tek kelime etmeden gitmişsin. İstersen delilik de, ama alamadım." Hafifçe ve alaylı bir şekilde gülümsedi. "O gece bir bebek yaptıysak, kader böyle istedi diye düşündüm. Şimdi de düşürürsem, yine kadar böyle istedi."

Gözyaşları yanaklarından yuvarlanmaya başladığında yüzünü hızla diğer yana çevirmişti. Acı dalgasını yutkunarak geçirmeye çalıştı. Bebeği kaybederse, Zack'in rahatlayacağını düşünüyordu. Kalıcı bir bağdan kurtulacaktı.

"Lütfen... Lütfen git," dedi, hıçkırarak.

Sandalyenin çekildiğini duydu. Aptal. Aptaldı. Kendisini sevebileceğini sanmak...

Ve sıcak parmakların parmaklarına dolandığına hissetti. "Seni geçmişte bırakmıştım, Catherine. Bu gece seni yalnız bırakmayacağım." Onun da sesi pürüzlüydü. "Şimdi dinlen. Ben sana bakarım."

Catherine yaşlar yanaklarından akarken gözlerini sıkıca kapattı. Kendisine öfkeliyse bile, Zack bunu hiç belli etmiyordu. Onun elinden kendi eline akan ilgiyi reddetmeyecek kadar yorgundu. Zack'in saçlarını okşadığını hissetti.

Catherine uyuduktan çok sonra bile Zack onun elini tutmaya devam etti. Uyanırsa kendisini yalnız hissetmesini istemiyordu. Akli hala Catherine'nin içinde büyümekte olan, o küçücük canlıdaydı. Bir oğlan belki de bir kız, Kendi oğlu veya kızı. İlk şoku atlattıktan sonra bu kadar sahiplenici olması şaşırtıcıydı.

Catherine'ye yanlış davranmıştı..Ona bir kelime bile etmeden gitmişti.Catherine hiçbir suçlama yapmadan,gerçekleri söylüyordu.

Her zaman yaptığı gibi. Basit gerçekler.

Onu tuzağa düşürmeye istemeyecek kadar dürüst ve doğruydı. O gece durmayı kendisi de istememişti. Catherine ona gerçeği söylese, onu bırakacak mıydı? Şüpheli.

Catherine sonra da onunla temasa geçmemişti. Onu arayıp buraya çağıran kendisiydi. Ya bu durum olmasa... O zaman Catherine ona hamile olduğunu haber verecek miydi?

Orada öyle bütün masumiyeti ile uyurken, sırlarını kendisine saklıyordu. Onu gerçekten tanıyor muydu? Sadece onun gibi bir kadın tanımadığını biliyordu. Peki, bu hayat boyu sürececek bir bağ kurmak için yeterli miydi?

Bu hamilelik son bulursa ne olacaktı? Catherine'nin gitmesine izin mi verecekti?

Bebeği koruyabilecekler miydi? İkel bir sahiplenme duygusu bütün mantıklı düşüncelerini bir tarafa itti. Çocuğunun hayatından çıkıp gitmesini ondan kimse bekleyemezdi. Baba olarak çocuğunun hayatında ki yeri istiyordu. Bunun manası evlenmekse, tamam... Ne olursa olsun, Catherine'ye de bakacaktı. Her ikisine de...

michelle

19.09.2006 15:31

On ikinci Bölüm

"Kalp atışı alamıyorum."

Kalp atışı yoktu.

Catherine'in kalbide duracak gibi oldu. Gözlerini kapattı. Doktorun sözleri devamlı kulağında çınlıyordu. Bunlar bebeğin ölüm ilanıydı.

"Emin misiniz?" diye sormuştu, Zack, haşın bir sesle."Tekrar kontrol eder misiniz?"

"Uzun bir süredir arıyorum, Bay Freeman. Hiçbir şey yok. Üzgünüm ama artık ümidimizi kesebiliriz. O kadar kanamadan sonra beklemiyordum, zaten."

Sessizlik.Catherine sanki bir boşlukta yüzüyordu. Hiç ümit yok. Sevecek bebek yok. Kalbi tekrar çarpmaya başladığında bu hayatla daha fazla mücadele etme isteği kalmamıştı. O da ölmek istiyordu.

"Bayan Trent..."

Doktorun sempati dolu sesiyle gözlerini açmak zorunda kalmıştı. Bebeğin ölmesi onun suçu değildi. Kader ona sahip olmasına izin vermemişti.

"Şimdi bir temizlik yapılması gerek."

"Evet."Artık hayatı daha farklıydı. Yeni bir hayata hamile değildi.

Zack yerinden kalktı. Bu durumdan nefret ettiği belliydi. Savaşmak istiyor ama neye karşı savaşacağını bilmiyordu."Uçuş yüzünden mi?"

"Hayır. Bu düşüğe sebep olmaz," diye yanıtladı doktor.

Zack deli gibi bakıyordu."Kanamadan birkaç saat evvel seviştik. Bu sebep olabilir mi?"

"Hamilelik seks için bir engel değildir. Bay Freeman. Eğer her şey normal olsaydı..."

"Normal derken ne demek istiyorsunuz?"

Catherine onun kendisini suçlamakta olduğunu anlamıştı. İçindeki şiddetli acıya rağmen bunun sebebini merak etmekten geri kalmadı. Sonunda çocuk istediğine mi karar vermişti?

Ama artık çocuk yoktu.

Gitmişti.

"Demek istiyorum ki, eğer bir sorun varsa, bebek kendiliğinden düşer. Bayan Trend'in bir kez daha bebeğini düşüreceğini söylemek istemiyorum. Ama bu defa bir sorun olduğu kesin. Tabiat kendi hatasını düzeltir."

Bir hata.

Bunun olmasına izin vermemesi gerekirdi. Bunun üstüne o kadar düşmemeliydi. Zack'tan seveceği bir bebeği olsun diye onu çalması yanlıştı. Başından beri. Pete ve Livvy gibi değil. Onlar doğru yapmışlardı.

Zack konuşmaya devam ediyordu. Hâlbuki artık üstüne konuşulacak bir şey kalmamıştı.

"Lütfen..." diye inledi, çatlak bir sesle. ".....bunları bırakalım. Gerekeni yapalım."

Zack ne yapacağını bilmiyordu. Catherine'nin bu bitkin hali için yapacak bir şey bulamadı. Hastane personeli onu götürmüştü ama kendisi hala oradan ayrılamadı.

Aslında günlerden Cuma idi ve onun yapması gereken görüşmeler vardı. Catherine bu haldeyken görüşme veya iş düşünemiyordu. Ölü gibiydi, Catherine, sanki o da bebekle ölmüştü.

Catherine bebeği istiyordu.

Ve Tanrı yardımcısı olsun kendisinde istiyordu.

Nasıl bir hayal kırıklığı yaşıyordu.

Hastanede dolaşmaya başladı. Kahve içti. O böyle duygusal karmaşalara alışık değildi. Bir karar verir uygulardı. Sonrada gol.

Ama Catherine söz konusu olduğunda görüşü bulanıktı. Duygusal olarak, Catherine onu yerden yere vuruyordu. Bir birliktelik için zaman yanlış olsa da, bunu düşünmekten kendisini alamıyordu.

Odaya girdiğinde, Catherine uyuyordu. Elini avucuna aldı. İncecikti. Yumuşak verici bir eldi bu.

Ondan istediği her şeyi hiç soru sormadan vermişti.

Elleri avucunda kımıldamaya başladığında onun uyanmakta olduğunu anladı. Birden kalbi daha hızlı atmaya başlamıştı. Catherine'i de mutlu edecek bir çözüm bulacaktı. Aralarında ki neyse, daha bitmesine izin vermeyecekti.

Catherine yüzünü buruşturdu. Belki de fiziksel bir acısı vardı.

"Catherine bir doktor çağırayım mı?"

"Sen hala burada mısın?" Şaşırmıştı.

"İyi misin?"

"Ben kendimi idare ederim Zack. Senin burada kalmama gerek yok."

"Seni buraya ben getirttim."

"Kararı ben verdim. Senin bunda hiç suçun yok. Gereğinden fazla cömert davrandın ve bana her şeyi ayarladın. Çok üzgünüm...."

"Lütfen özür dileme. Özür dilemesi gereken benim."

Catherine şaşkınlıkla baktı. "Neden?"

"Çünkü..." Eliyle belirsiz bir hareket yaptı ve devam etti. "...sana bütün bunları ben yaptım."

"Hayır Zack. Bunları kendime ben yaptım. Eve gitmek istiyorum, Zack." Gözlerini onun yüzünden çekerek, "Burada bir gece kalmam lazımdır. Ama yarın doktor beni gördükten sonra, eğer bir sorun yoksa.... Quantans'ı ararım ve...."

"Hayır. Daha çok erken. Hiç değilse bir haftayı tamamla."

Catherine başını salladı. "Sen beni burada seks için istedin. Sana şimdi bunu veremem. Burada kalmam, devamlı olanları hatırlatır ve ikimizi de daha çok üzer."

"Lütfen.....bu büyük bir nezaket olur."

Bir kelime bile etmeden gittin.

Zack bunu değiştirecek bir şey yapamıyordu. Kendisini haklı göstermesine imkân yoktu. Son sözü söylemek Catherine'nin hakkıydı.

"Buna bırak. Quantans'ı arar bileti hazırlatırım."

Catherine gözle görülür şekilde rahatlamıştı. "Teşekkür ederim. Özür dilerim... Biliyorsun... Akademi Ödülleri filan..."

"Lütfen bunun için endişelenme. Şu an bundan daha önemsiz bir şey yok." Gerçekten de öyle görünüyordu.

"Bana çok yardımcı oldun, Zack. Sana söz veriyorum, hepsini geri ödeyeceğim."

"Dur. Bunu söyleme. O benimde bebeğimdi. Onu korumak için her şeyi verirdim. Lütfen benden bu hakkı esirgeme."

Catherine dudaklarını ısırarak başıyla evet dedi.

"Tamam, şimdi her şey belli oldu. Seni biraz dinlenmen için bırakacağım. Ayarlamaları yapar yapmaz sana haber veririm."

"Evet." Catherine başını kaldırdı ve onun gözlerine baktı.

"Sonunda sana bebeği haber verecektim ve babası olup olmayacağın seçimini sana bırakacaktım. Belki de böyle bir seçim yapma zorunda kalmaman daha iyi oldu, senin için. Hiç bağ yok..." Titreyen bir gülümsemeyle ona bakmaya devam etti.

Bu sözler midesine bir yumruk gibi gelmişti. Hatta daha öldürücü. Çünkü başından beri söylediği buydu. İşlerine engel olacak hiçbir bağ istememişti. Yine de bu sözler Catherine'den gelince şiddetle itiraz etmek istedi. Şiddetle.

"Her şeyi geride bırakıp devam edersin. Böylesi daha kolay. Benim eşyalarımı hava alanına yollarsan ben kendim hallederim. Senin gelmene hiç gerek yok.

"Sana şimdi veda etmemi mi istiyorsun?"

"Eminim görüşeceğin kişiler vardır."

"Benim yerime karar verme, Catherine. Beni tekrar görmeyi istemiyorsan öyle söyle. Aksi takdirde akşama gelip seni göreceğim. Gitmen şartsa, senin iyi olduğundan emin olmam lazım. Seni hava alanına götürüp geçireceğim."

Catherine onun bunu niye yapmak istediğini anlamadan bakıyordu. Bunu Zack'de tam olarak anlamış değildi ya.... Belki de son çizgi çekilmeden önce içinde ki fırtınayı yatıştırmaya çalışıyordu.

Catherine onun arkasından kapan kapıya baktı. Zack tekrar geleceğini söylemişti.

Ama neden?

Aklı karmakarışıkta.

Kırılmışlardı.

Her şey kırılmıştı.

Yatağın örtülerinin altına kıvrıldı ve yüzünü yastığa gömdü."

On üçüncü Bölüm

Los Angeles, Lax Havaalanının birinci sınıf yolcu salonunda oturuyorlar, Quantas Havayollarının Sydney uçuşunun anons edilmesini bekliyorlardı. Catherine yan gözle sessizliğe gömülen Zack'a baktı. Yüzünde gergin, düşünceli bir ifade, kendi kendine gömülmüştü. Catherine onun ne düşündüğünü bilmiyor, neden kendisine buraya kadar eşlik etmeye ısrar ettiğini anlayamıyordu. Bütün bildiği artık ayrılma anı yaklaşmıştı ve onunla birlikte geçirdiği şu son bir saat sinirlerini kopma noktasına getirmişti.

Berberliklerinin sebebi seks olmuştu ve şimdi o da bitmişti. Catherine onun hayatından mümkün olduğunca çabuk çıkma kararı verdiğinden beri paylaştıkları bu mahremiyetten de söz edilmemiş ve ileri bir tarihte bunun tekrar gözden geçirilebileceği bile ima edilmemişti. Hiç şüphesiz, Catherine'nin bildiği gibi, Zack'da artık hiçbir şeyin aynı olmayacağını biliyor muydu?

Dün gece ve bütün gün ona hayatı hakkında sorular sorup durmuştu. Özellikle de iş hayatı.... İşini çok

önemiyor mu yoksa sadece parasal nedenler yüzünden mi çalışıyor,en çok ne yapmaktan hoşlanıyor,neden hiç hoşlanmıyor...?

Sanki sonunda onun da, seksi olarak arzulanacak bir kadın olmak dışında, tam bir insan olduğunu fark etmiş gibiydi. Sanki kalıcı bir beraberlik ister gibi hali Catherine için acı-tatlı değişik bir tecrübeydi ve çok geç kalmıştı. Gerçi Catherine bu sohbetin amacının aklını acı bir şekilde sonlanan hamilelikten uzak tutmak için yapıldığını tahmin ediyordu. Kabul etmeliydi ki bu işe yaramıştı. Özellikle de onun kendisi hakkında anlattıkları, ilerisi için planladıkları, canlandırmaya hazırladığı filmler, filan. Bu onun hakkın da fikir edinmesini sağlamış, onun nelere değer verdiğini anlamasını kolaylaştırmıştı.

Zack Freeman'ın bir şey yapmadan duramayacağı kesindi. O yüzden Catherine onun son birkaç günün yanında, elini tutarak geçirmesini anlayamamıştı. Kim bilir, belki de kendisine karşı bir mecburiyet hissediyordu. Suçlanma... Nezaket... Ve bu yüzden de ona daha önce vermediğini veriyordu, ilgi.

Şimdi ise muhtemelen o gittiğinde yapacaklarını planlıyor olmalıydı.

"Quantas Havayolları,QF12 ile Sydney'e uçacak yolcuların 122 nolu kapıya doğru gitmeleri rica olunur."

Catherine el çantasını kapıldığı gibi ayağa kalkmıştı. Zack ile son beraberliklerinin stresinden kurtulacağı için rahattı. O ise, daha yavaş davranıyordu. Ayağa kalkmak yerine, koltuğunda doğrulmuştu. Bu hareketi, bu son dakikalarında, Catherine'e onun bu gösterişli ve kuvvetli erkek bedeniyle ne kadar güçlü olduğunu hatırlatarak ürpertti.

Bu bebeğinin babası olarak seçtiği adamdı.

Kendisini kaçınılmaz olan sona zorladı.

"Hoşça kal."

"Hayır!"

Bu kelime patlama gibi geldi. Catherine'nin elini iki eli arasında hapsetmişti. Catherine elini çekemedi. Gözlerinde çok yoğun bir ifadeyle bakıyordu.

"Gitmeni istemiyorum."

Catherine hiç anlayamadı." Bu yürümez, Zack."

"Ben planladığımız haftadan söz etmiyorum," diye, devam etti, Zack."Bu farklı bir şey."

"Gitmem lazım." Catherine panik halindeydi. Onun şimdi teklif edeceği her şeyin, acıdan başka bir şey vermeyeceğini düşünüyordu. "Uçak kalkacak."

"Las Vegas'a uçar. Evleniriz."

Catherine ona baka kaldı.

"Evlenir miyiz?"

"Evet. Bizi durduracak hiçbir şey yok. İşinden istifa edip benimle kalırsan dünya durmaz."

İşi onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Yine de onun şimdi evlenme teklisi etmesi....

Dünkü, bu günkü bütün o sorular... Bütün bu süre zarfında teklif etmeyi mi düşünüyordu? Karısı olmaya uygun olup olmadığına mı karar vermeğe çalışıyordu? Catherine son derece şaşkın bir durumdaydı.

"Catherine başka çocuklarımız olur."

Catherine birden kendisine gelir gibi oldu. Bu doğru değildi. Bunu kaybettikleri bebeğin acısıyla yapıyordu.

"Hayır..." Sesi çatladı. Boğazında bir yumru, midesinde bir yumru, zorla konuşuyordu.

"Bebek istiyordun," diye atıldı,Zack."Bebeğin babasının ben olmamı istedin.Bunu doğru dürüst yapalım o zaman.Evlenelim.Bir ev kuralım...."

"Dur.Lütfen....dur!" Catherine'in başı dönüyordu. Hayatında bundan daha fazla istediği bir şey olamazdı. Kalbi evet desin diye hızla atıyordu. Zack Freeman'la evlenmek... Onunla yuva kurup, çocuklarını yetiştirmek...

Zack onun çekimserliğini anlamıyor gibi kaşlarını kaldırmış bakıyordu ve istekle devam etti."Sana yemin ederim ki sana iyi bakarım. Ben verdiğim bütün sözleri, taahhütlerimi yerine getiririm, Catherine."

Evet, getirirdi herhalde. Ama taahhüt sözü, kulağa çok soğuk geliyordu. Ona olan ihtirası neredeydi, daha önemlisi deli gibi istediği sevgisi...

Sanki bir kontrat.

"Sözün yeterli değil," derken adamın kalbine umutsuzca erişmeye çalışıyordu.

"Neden değil? Daha ne istiyorsun?"

"Ben istiyorum ki..."Daha fazlasını istediği için deli miydi? Ama kendisini sadece arzu edilir bir kadın olarak gördüğünü bile bile onun karısı olmaya dayanabilir miydi? Sonunda konuşmaya başladığında sözlerinin ağzından yalvarış gibi dökülmemesi için dua ediyordu. "Evlendiğim adamın beni sevmesini isterim."

"Aşk mı...?" Sanki, Catherine çok garip bir şey söylemiş gibi davranıyordu.

"Tabi ki, benim için çok özelsin," diye ekledi, sabırsızca. "Herhangi bir kadına evlenme teklifi edeceğimi nasıl düşünürsün?"

"Ne kadar özel, Zack? Hayatını bensiz geçiremeyecek kadar mı, özel? Başka bir kadının olamayacağı kadar mı?"

"Evet. Kısaca öyle."

Cevap baştan savma, onu ikna etmek için oyalar gibiydi. Hislerini tartmak için duraksamamıştı bile.

"O zaman Golden Globe gecesinde, benimle üç ay önce geçirdiğin o gecenin akabinde, kolundaki kadın neydi?" Sesi kıskançlıktan öfkeli çıkmıştı. "Sonra Bafta Gecesinde diğeri. Beni de Akademi Ödülleri için çağırдың."

"O kadınlar sadece gerektiği için, el altında oldukları için çağırıldılar."

Daha iki gece öncesine kadar kendisinde aynı kategoride değil miydi? Arada ki fark onun sadece hamile kaldığını öğrenmiş olmasıydı. Ve o bebeği düşürmüştü. Onun çocuğunu. Onların çocuğunu. Anlaşılan bütün bunlar Zack'a çok özel gelmişti. Şimdi teklifi bu konuya dayandırıyor, çocuk sahibi olmaya bağlıyordu. Ama yanlış bir zamandı, yanlış yerdi, yanlış duyguydu.

Ruhunu mutlulukla doldurmamıştı bu teklif.

Aşkınin karşılıklı olmasını isterdi, kullanılmasını değil.

Bebeği onu sevecekti.

Ama Zack...

Onun teklifini kabul edemezdi. Onunla evliliği, belirsizlik ve korku dolu olurdu. İşin gerçeği buydu ve istese de bunu göz ardı edemezdi.

Hissettiği bütün boşluğu gözlerinde yansıtarak, Zack'a baktı.

"El altında ki, karın olmak istemiyorum, Zack. Ben kocamın beni yeri doldurulamaz olarak görmesini isterim. Diğer herkesten farklı, istediği tek kadın olarak. Senin, bunun böyle olduğunu dürüstçe söyleyebileceğini sanmıyorum. O yüzden... Lütfen... Bırak da şimdi gideyim."

"Catherine..."ellerini daha da sıkıyordu.

"Hayır. Yarın bunu daha iyi düşünürsün. Veya...ertesi gün. Ya da daha ertesi gün." Ona acı ama alaycı bir gülümsemeyle bakarak ekledi.

"Bu da geçer, Zack."

"Ya geçmezse?"

Bu onun soruydu.

Catherine onun buna el altında uygun bir çözüm bulacağından emindi.

Daha fazla tartışmaya dayanacak hali kalmamıştı. Çünkü kalbi de, ruhu da, bedeni de acı içerisindeydi. Elini onun elinden zorla kurtardı.

"Ben eve gidiyorum. Hoşça kal, Zack. Beni geçirmeye geldiğin için teşekkür ederim."

Bir daha arkasına bakmamıştı. Kendisine göre gitmesi daha doğrudu ve o da doğru olanı yapıyordu. Artık Zack Freeman'ın söz konusu olduğu yerlerde ani kararlar vermekten vaz geçmişti.

Zack onu gerçekten önemseseydi, bunu ona ne istediğini, ne hissettiğini sorarak gösterirdi.

Las Vegas'ta çabucak evlenmek.

Onun şartlarıyla.

Burada sevgi, saygı neredeydi?

Livvy ve Pete'in ki gibi bir aile düşünüyordu olmayacaktı. Zack'ın onun için ayıracak zamanı yoktu. Onunla işine geldiği için evleniyordu. Bir bebek makinesi olarak.

Çıkış kapısına yürürken, Catherine öfke ve acı içinde bunları kendisine hatırlattı. Hala Zack'ın arkasından yetişip, onu tekrar çevirmesini de ummuyor değildi. Arkasından gelsin, onu durdursun, teklifini kabul etmesi için yalvararak onu ikna etsin. Attığı her adımda buna dua etse de, Zack

arkasından gelmedi.
Onu durdurmamıştı.
Arkasından gelmemişti.
Uçağa nasıl vardığını bilmiyordu. Ama hızlanmaya başlamışlardı ki, Catherine artık yalnız olduğunu biliyordu.
Bitmişti.
Bebek...
Zack ile evlenme şansı....
Her ikisini de kaybetmişti.
Ebediyen.

On dördüncü Bölüm

Catherine'nin tam bir hafta boyunca uzakta olması bekleniyordu. Kimseyle konuşmak istemediği için tele sekreterini devreye soktu. Mesajları dinliyordu. Zack'tan hiçbir şey yoktu. Hâlbuki tek beklediği onunkiydi. Hala telefon çaldıkça gerginleşmesi ne kadar aptalcaydı. Besbelli, Catherine'nin teklifini reddetmesini kabul ettiği gibi muhtemelen o daha Los Angeles'dan ayrılmadan memnun da olmuştu. Telefonların çoğu onu bulamadığı için gitgide sabırsızlaşan Livvy'dendi.
"Nerelerdesin?" diye soruyordu, telefonlarında.
Son telefonunda, " Tamam annem bana bu hafta tatilde olduğunu haber verdi. Bana da haber verebilirsin. Döner dönmez beni arar mısın?"
Livvy... Hala mutlu bir şekilde hamileliği süren kardeşi...
Catherine şu ara bebek haberleri dinleyecek durumda değildi. Kendi kaybının acısı hala çok tazeydi. Artık onun bir çocuğu olamayacak diye kardeşini hayatından uzak tutacak değildi tabii, ama makul bir zamana ihtiyacı vardı.
"Sonunda," diye sitem etti, Livvy. " Neredeydin?"
"Tabiatla baş başa kalmak için biraz Mavi dağlara çıktım." Bu tam olarak yalan ayılmazdı, çünkü evden hatıralarından bir müddet uzak kalmak için gerçekten oraya gitmişti.
"Her şey yolunda mı? Neden o kadar çok aradın?"
"Her şey yolunda. Hatta harika! Televizyonda Akademi Ödüllerini seyrettin mi?"
Catherine'nin kalbi hop etmişti. Zack ile ilgili olmalıydı.
"Hayır," diye cevap verdi, düz bir sesle. Zack ödül kazandıysa, o daha okyanus üzerinde uçarken, almış olmalıydı. Hoş zaten ödül programını seyredecek değildi. Neden kendisine durduk yerde eziyet etsin?
"Zack görsel efektler ödülünü aldı." Sesinde zafer havası vardı.
"Ne iyi. Onun için memnun oldum," derken, sesine biraz ilgi katmaya çalışmıştı.
"Ve... Hiç tahmin edemezsin..." diye şakıdı, Livvy, heyecanla.
"Ne?" Catherine sormak zorunda kalmıştı.
"Teşekkür konuşmasında benden ve Pete'den bahsetti."
"Bu sizin için bir sürpriz olmalı." Kendisi için de olmuştu.
"Ve bizim bebek beklediğimizden..."
Catherine'nin midesi birden kasıldı.
"Nereden bildiğini bilmiyorum. Pete söylememiş. Herhalde annesinden öğrendi. Biliyorsun o Pete'in annesinin arkadaşı." Ona ben söyledim.
"Her neyse. Orada sahnede idi. Oscar'ını aldı. Pete'de bende onun film hakkında konuşmasını yardımcı olan herkese teşekkür etmesini bekliyorduk. Ki etti de, kısaca. Ve sonra... Her kelimesini ezberliyorum. Çünkü videoya kaydetmiştik ve defalarca izledim. Ve dinle Catherine..."
"Dinliyorum," dedi Catherine, tam bir enkaz haline gelmişti, yeniden.
"Sana kelime kelime tekrarlıyorum."

Sanırım bu ödül için benim hayatımda gelebileceğim en üst noktaya geldiğim söylenebilir. Ama bundan daha önemli şeyler var. Yeni, harika bir hayat yaratmak gibi... Avustralya'da eski arkadaşım Pete ve sevgili karısı Livvy'nin bir bebekleri olacağını öğrendim. İlk bebeklerini. Bence bu bir değil, bin Oscar'a değer. Tebrikler Pete.

İlk bebekleri...

Bebeğini kaybetmesi hala, işinde taçlanmanın ötesinde aklını karıştırıyor muydu? Kalbinde bir sızı hissetti ama Livvy devam ediyordu.

"Bu harika değil mi? Pete kendisinden geçti. Ben inanmadım. Böyle bütün dünyaya yayınlanan bir televizyon programında adımın geçmesi olağanüstü bir şeydi. İzleyiciler gılgınca alkışladılar. Kamera Zack'ı yerine oturana kadar takip etti. Pete söylediklerinin yanında oturan kadına ilham kaynağı olacağını söylüyordu ki... Tuhaf ama yanında kimse yoktu. Yanındaki koltuk boştu." Catherine'nin yeri.

Yeri doldurulamaz mıydı?

Bir anda dayanılmaz bir üzüntü kaplamıştı, dünyasını. Livvy'e uygun sözler söylemeye gayret etti. Onun, videoyu izleme davetini nasıl reddedeceğini bilemedi. Şu an bir randevusuna geç kaldığını söyledi.

Yalandı, tabii.

Yalanlar söylemekten nefret ediyordu.

Ama aklına başka savunma gelmemişti. O kadar kırgın, o kadar yaralıydı ki bunu başkasıyla paylaşamazdı. Zack'in teklifini reddederken hata mı yapmıştı? Onun niyetini, sözlerini, davranışlarını yanlış mı yorumlamıştı? Belki de evlenseler evliliklerine sadık kalacaktı.

Yeter... Yeter... Yeter!

Olan olmuştu.

Bitmişti.

Geri dönmek için çok geçti.

Demek ki bebeklerini kaybetmiş olmaktan derinden etkilenmişti. Bu onu sevdiği manasına gelmezdi. Boş koltuk ise, sadece bir boş koltuktu. Onun yerine başkasıyla olmaya dayanmadığı manasına gelmezdi. Böyle düşüncelerle kendisine eziyet etmesine hiç gerek yoktu. Zack onu sevseydi her şey değişik olurdu.

Catherine, günler boyu bunu kendisine tekrar etmeyi sürdürdü. İşinde çok çalışıyor, Livvy ile yüz yüze gelmekten kaçınıyordu. Balıklarıyla sonsuz tek taraflı sohbetler yapıyor, sessizce dinleyen onlara içini acıyordu. Bu bakımdan Rhett ve Scarlet eşli bulunmaz dostlardı.

Londra'dan Sydney'e uçmak için kemerini bağlarken, Zack hiç olmadığı kadar gergindi. Geçen defa Catherine ile başarılı olamamıştı. Bunu hak etmiş olduğunu biliyordu, ama... Şimdi ise mesajını nasıl karşıladığına dair hiçbir ipucu yoktu. Yeteri kadar zaman geçmiş miydi? Yoksa çok uzun mu beklemişti?

Catherine'nin alaycı sözlerini bütün canlılığı ile hatırlıyordu. Bu, da, geçer. Ama geçmemişti. Ve asla geçmeyecekti. Son bir yıldır Catherine Trend'i aklından çıkarmak için uğraşmıştı. Bunun imkânsızlığı kanıtlanmıştı. Ve şimdi... Şimdi onu kalbinden de çıkaramıyordu. Zaten istemiyordu da... Catherine onun kadınıydı. Bir şekilde verdiği zararı telafi edecek, onu hayatına kabul etmesini umacaktı.

Gül, acaba bu süreci başlatmış mıydı?

Bu riskli bir kumardı. Gülü ona göndermek... Onu saçından çıkarmasını hatırlayacak, o gecenin anıları tekrar yaşayacak ve sonuçta bir söz bile söylemeden gitmesini anımsayacaktı. Giderken gülü beraberinde götürmesi, acaba, Catherine'ye bir mana ifade eder miydi? Belki de birinci sınıf bir seks gecesinde bir anı almış, diye yorumlardı. Öyle düşünse bile Zack onu suçlayamazdı. Ama doğru değildi.

Gülü kendisinde alıkoymuştu, çünkü içgüdüsel olarak Catherine'yi kendisinde alıkoymak istemişti. Belki daha o sıralarda bunu farkında değildi ___bebeği öğrenene kadar da onun kendisi için ne ifade ettiğinin farkında olmamıştı___ ama sonra anlamıştı. Onların bebeği. Kendisinin ve Catherine'nin.

Berberliklerinin doğruluğu giderek kalbine, beynine hâkim olmuştu. Bunun daha önce görmeyi reddettiği için nasıl da inatçıydı.

Yanlış atılım__Los Angeles'da evlenme teklifi... Çok çabuk. Bebeğin düşmesinden hemen sonra son derece uygunsuz bir teklif. Ve bütün yaptıklarından veya yapmadıklarından sonra, çok utanmazca. Bunu Catherine yürüyüp gidince daha iyi anlamıştı. Tamamen bencilce. Onun ne istediğini sormadan... Nereden geldiğini, nereye gitmek istediğini bilmeye çalışmadan... Bu defa değişik olmak zorundaydı. Çok değişik. Bıçak sırtında yürüdüğünü bilmeliydi. En ufak bir hata...

Hostes şampanya ve portakal suyu ikram ederken on dakika içinde kalkacaklarını söylemişti.

Kutlayacak bir şeyi yoktu. Portakal suyunu aldı. On dakika artı yirmi saat. Sydney'e uzun bir yolu vardı. Ve Catherine'nin onunla buluşacağından emin değildi. Gülle birlikte kutuya koyduğu not, ona bir şans daha kazandırmış olabilir miydi?

Bir kez daha yazdığı sözleri kafasında tarttı....

Catherine...

Ertesi günden ve ertesi günden ve ertesi günden beri çok günler geçti. Sana karşı hissettiğim bağlılığın azalması için yeterli olabilecek bir süre yok. Tekrar buluşabilir miyiz?

Mayıs'ın birinde Sydney'de olacağım. Botanik bahçelerinin içinde. Macquaire girişinin hemen orada bir gül bahçesi var. Seni öğlen on ikide orada bekliyor olacağım.

Zack

Eğer gelmezse... İçindeki bütün erkeksi içgüdüleri onun evine gitmesini, gerekirse kapıyı kırıp, bütün engelleri aşmasını, onunla delice sevişip, bir yanıt vermesini söylüyorsa da...

Böyle bir hareket işe yarar mıydı?

Sonuçta bu onun kararı olacaktı.

Catherine ne istiyordu? İşte kritik soru buydu. Bu bir araya gelmenin amacı, vermeye dayalı olmalıydı, almaya değil.

Hostes bardakları topluyordu.

Jumbo jet hareket etmeye başlamıştı.

On beşinci Bölüm

Mayıs'ın ilk günü...

Catherine,Macquaire Sokağında,Botanik bahçelerinin,insanları şahane bitki örtüsünün güzelliğini paylaşmaya davet eden,büyük demir kapısı önünde durdu.İçeri girerse acaba bu güzellikleri görebilecek miydi?

Öğleyi biraz geçiyordu. Çelik gibi bir gurur, her zamanki dakikliğini ona unutturmuştu. Asla Zack Freeman'i beklerken bulunmayacaktı. O kaçınılmaz olarak gecikirse diye, fazladan bir yarım saat daha koymuştu. Ama Zack'in sözünün bir anlamı varsa şimdi orada, gül bahçesinde olmalıydı.

İçeri girerken hala, gitsin mi gitmesin mi sorusu dönüp duruyordu. Bu her şeyi baştan açacaktı. Ne için? Daha fazla acı için mi? Zack bu gün Sydney'deydi. Yarın nerede olacaktı? Onunla bu buluşması iki iş toplantısı arasında mı gerçekleşiyordu? Ya yine hayatından ufak bir lokma isterse? Eğer olacak bu olursa, Catherine ölürdü. Onun çağrısına cevap verdiği için duyduğu aşağılanma onu öldürürdü. Yine de ona gönderdiği, sakladığı o gül... Günün ortasında böyle halka açık bir yerde buluşmak istemesi... Aklında seksten fazlasının olması gerekirdi. Catherine bunun ne olduğunu öğrenmezse,

hayatı boyunca neler kaçırmış olabileceğini merak edeceğini biliyordu.

Bacakları titriyordu. Sıcak, güneşli bir gün olmasına rağmen kalbinin üşmesi geçmiyordu. Kendisini ilerlemeye zorlarken, işin aslını öğrenmenin uzun sürmeyeceğini düşünüyordu. Zack'ı görmenin derin ve keskin etkisiyle sarsılacağını tahmin etmemişti. Bu şok etkisiyle yerinde kala kalmıştı.

Zack ona bakmıyordu bile.

Gül bahçesinin diğer ucunda, bir ağacın altında bir sıraya oturmuş, öne eğilmiş, dirsekleri dizlerinin üzerinde, yere bakıyordu. Belli ki derin düşünceler içerisindeydi. Bu kapalı haline rağmen etrafa enerji saçıyor.

Catherine'nin ona baktığını hissetmiş gibi birden başını kaldırdı. Catherine yine paniğe kapıldı. Zack'a tekrar yaklaşmakta kendisini tehlikeye atıyordu. Ona karşılık vermeyeceğinden emin değildi. O an, Zack onu bakışlarıyla hapsettiğinde, Catherine düşünmek için çok geç kaldığını anlamıştı.

Çabuk, akıcı bir hareketle yerinde doğrulmuştu. Catherine'e doğru yaklaşmaya başlamıştı.

Catherine'e hareketler yavaş bir film sahnesindeki gibi geliyordu. Akıllı da, kalbi de Zack tarafından ele geçirilmişti.

"Benden ne istiyorsun?" diye meydan okudu, Zack önünde durunca. Kendi felaketi olacak bir kararı vermemek için savunma yapar gibiydi.

Bu doğrudan meydan okumayla, Zack bir kolu mesafede durakladı. Ama bu mesafede bile Catherine kendisini yeteri kadar güvende hissedemiyordu. Onu süzen gözlerinin zayıflığını mutlaka fark ettiğini sanıyordu. İsteddiği cevapları almadan evvel, kendi bölgesinde kalmakta kararlıydı, yinede.

"Sen benden ne istiyorsun, Catherine?"

"Önce sen konuş," diye yanıtladı, Catherine. Onun istediğini yapmayı reddediyordu. Yoksa hiç gururu kalmayacaktı.

"Bu buluşmayı isteyen sensin, Zack. Ben değil."

Zack hafifçe başıyla onayladı. Yüzünde buruk bir gülümseme belirmişti. Yumuşak gözleri okşar gibiydi.

"Geldiğin için çok memnunum."

"Kolayca gidebilirim," diye atıldı, Catherine, içten içe erimeye başladığını hissediyordu.

"Biliyorum," Zack bir bankı işaret ederek, "Yolu kapatıyoruz, yürümek mi istersin, şurada oturalım mı," diye sordu.

"Biraz oturabilirim."

Zack ona dokunmaya hiç teşebbüs etmeden, bir adım attı. Üzerinde siyah bir kot pantolon, siyah bir tişört ve siyah deri ceketini vardı. Seyahat kıyafetleri. Kendisi ise sarılar giymişti. En azından hırkası sarıydı. Eteği sarı siyah beyaz zigzag desenliydi. Parlak görünmek istemişti. Sanki onsuzda mutlu gibi.

Yalandı tabii. Zack Freeman'la beraber olduğundan beri nasıl da yalancı olmuştu. Umutsuzca savunma yalanları.

"Sydney'e yenimi geldin?"

"Dün."

"İş gezisi mi?"

"Benim burada ki tek işim sensin, Catherine."

"Londra'dan yalnızca beni görmek için mi geldin?"

"Evet."

"Başka sebep yok mu?Düğün,ödül töreni,alelacele gitmen gereken iş toplantısı filan...?"

Burnu havada bir tavırla konuşuyordu.

Zack ise dişlerini sıkarak, üzgün bir sesle."Bu defa yok," diye cevap verdi.

Catherine şiddetli bir sevinçle dolmuştu. Hiç değilse burada oluşunun ikinci nedeni değildi. Sadece kendisi için gelmişti." Ya ben gelmeseydim?"

"Seni gördüğümde bende bu olasılığı tartmaktaydım. Senin isteklerine saygı göstermek mi gerek yoksa engelleri zorlayıp, aşmaya mı çalışmalıyım onu düşünüyordum. Bu kararı vermek zorunda kalmadığım için çok rahatladım."

Engelleri zorlamak... Bu sözlerin manasında ki tutku yüzünden kalbi kanatlanır gibi oldu, Catherine'nin. Ona direnebilecek miydi? Direnmek istiyor muydu? Banka aralarında mesafe bırakacak şekilde oturmuşlardı.

"Peki, buradayım. Bütün bunlar ne anlama geliyor anlat."

Catherine ona doğrudan bakmamaya gayret etse de, Zack'ın öne doğru eğilip, dirseklerini dizlerine dayadığını fark etti.

"Başından başlayayım. Bizim buluşma toplantımızdan. Senin gibi içime işleyecek birini beklemiyordum." diye anlatmaya başladı, Zack. Sesinde hafif bir alay vardı.

"Senin için bir gecelik bir eğlence."

Zack, durdu ve düşünceli bir sesle. "Sana başka türlü düşünmen için bir sebep verdiğimi sanmıyorum," diye yanıtladı. Üzgün oluşu dikkati çekiyordu.

"Başka türlü oluşuna inanmamı mı isterdin?" Ona alaylı bir gülümseme fırlattı.

"Beni bir daha dokuz ay aramadın. Sonra görüşmemiz, Pete ve Livvy'nin düğünü yüzündendi. O gece de, benimle tekrar seks istediğine karar verene kadar varlığımı bile zor fark ettin."

Zack yüzünü buruşturarak, itiraz etti. "Öyle değildi. Sana öyle gelmiş olduğunu kabul ederim, ama öyle değildi."

"Değil miydi?"

"Hayır." Son derece samimi ifadeyle dolu gözlerini, Catherine'nin gözlerinin içine dikmişti.

Catherine tekrar gözlerini ayırıp, gül bahçesine bakmaya başladı. Onun manyetik enerjisine kapılıp kalmaktan korkmuştu.

"O zaman nasıldı, Zack?" diye sordu, soğuk bir sesle.

Zack derin bir nefes aldı. Catherine onu zorladığını biliyor ama aldırımıyordu. Şimdi onun için önemli olan sorularına cevap bulmaktı.

"Seninle ilk karşılaştığımızda, üç yıllık bir plan içinde yaşamaya kararlıyım. Hepsi iş. Herhangi bir kadınla ilişki kurmaya ve bu ilişkiyi geliştirmeye zaman ayırmamıştım. Sosyal bir olay gerektirdiğinde, birini ayarlamak daha kolay gelmişti."

"O arada onunla seks işini de hallederdin."

Bu acı yorum, Catherine'nin dudaklarından kaçmıştı.

"Sen değişiktin, Catherine," diye çabucak ekledi, Zack.

"O gece plajda paylaştıklarımız... Onları cinsel bir fantezi olarak görmek için kendimi zorladım ama hep aklımda taptaze ve çok gerçek kaldı. Devamlı olarak zihnimi işgal etmesiyle savaştım, unutmaya çalıştım, boş vermeye çalıştım, hatta yatağıma başka kadınlar aldım. Bunu da inkâr etmiyorum, yalan da söylemiyorum. Olmadı, işe yaramadı, çünkü istediğim sendin. Her başka kadın, sen olmadığın için, büyük sıkıntı yaratmaya başlamıştı ve bunu yapmaya son verdim."

Yani bu bir iltifat mı sayılmalıydı? Unutmak için her şeyi denediği unutulmayan kadın... Zack bunu bir lanet gibi tarif etmişti, hayatının belası.

"Bu beni o kadar karıştırdı ki, Pete'in düğününe bile gelmemeye karar verdim. Çünkü sen orada olacaktın. Sana olan bağımlılığımın daha da gelişmesini istemiyordum."

"Bağımlılık mı?" Bu onu yine şok etmişti.

Zack umutsuz bir hareketle elini kaldırarak, "Ya başka nasıl tanımlarsın?" diye sordu.

"İşte bu haldeydim. Senin baş nedime olacağına emin olduğum için sağdıç olmayı bile kabul edemedim. Sana bütün gece eşlik etmek zorunda kalırsam... Düştüğüm durumdan asla kurtulamayacağımı biliyordum."

"Ama düğüne geldin..." Ve gecenin uzun bir bölümünde benden vebalıymışım gibi kaçtın.

"Kendime kızgındım. Pete'i eski arkadaşımı hayal kırıklığına uğrattığım için, yine kendime kızgındım, benim hayatıma bu kadar güçle karışmana izin verdiğim için. Ve sonunda, gitmem gerek diye düşündüm. Yalnızca Pete için değil, sana karşı hissettiklerimin gerçeklerden çok, fanteziler olduğunu anlamam ve bunu kendime ispat etmem için. İstedim ki..." Söylemekte tereddüt etmiş ama sonra devam etmişti. ".....sonunda artık bu bağımlılıktan kurtulmak istemişim."

Sözleri gerçekten bir mana ifade ediyordu. Onun düğündeki davranışlarıyla, anlattıkları birbirine uyuyordu.

"Ama kendimi seni delice ister buluverdim....O herifin seninle dans etmesini,sana dokunmasını seyretmeye dayanamıyordum."

Saldırganlık, gerçek saldırganlık. Evet, bu gerçekten bir mana ifade ediyordu.

"Sana tekrar sahip olmam gerekiyordu."

Sesindeki ihtiras, duygusallık Catherine'ı titretti. O da aynı şekilde hissetmişti. O gece Zack'den

alabileceği ne varsa almak istemişti, hamile kalmak pahasına...

"Ve hala senin bunu bana yapabilme kudretini inkâr ediyordum. Bunu kontrol etmeye çalıştım. Sonra kontrolünde işe yaramadığını anladım. Yalnızca sen vardın benim için. Gitmem gerektiğinde seni uyandıramadım, çünkü uyandırırım..." durup içini çekti.

"Sen uyurken gitmek daha kolaydı. Gülü aldım. Senden bir şeylerin benimle kalmasını istemiştin." Catherine'in ondan bir şeyleri saklamak istemesi gibi...

Yapmam gereken işlerim, bağlantıları vardı. Programımın içinde sana yer bulamıyordum. Ama bu defa her şey daha kötüydü. Seni kafamdan atamıyor, her saniye düşünüyordum. Gecelerimi de doldurmuştu."

Catherine benim içinde geceler, gündüzler, diye düşündü. Hele bebeği öğrendikten sonra.

"Catherine...bana bak..."

"Ödül törenlerine götürdüğüm kadınlar... Onlar sadece vitrindi. Onlarla sevişmedim. Çünkü istemedim. Hatta Bafta törenindeki mankene tahammül edemedim. Sonra seni Los Angeles'a çağırdım. Benim birlikte olmak istediğim sendin."

Los Angeles'da olanları hatırlatınca, Catherine kendisini bir acı dalgasında yüzer gibi hissetti. O olay her şeyin üstüne kara bir bulut örtmüştü.

"O zaman hala hayatında benim için bir yer bulamıyordun. O sadece bir hafta içindi."

"Plan oydu. Bütün bir haftamız olsaydı ne olurdu bilmiyorum."

Susmuştu.

Catherine içgüdüsel olarak onunda kayıpları için matem tuttuğunu biliyordu. Kendisi gibi.

Zack derin bir nefes aldı. "Üzgünüm, ben..."

"Sen elinden geleni yaptın." Yardıma ihtiyacı olduğunda, Zack hiç düşünmeden yanındaydı.

Hatırlanması gereken şey buydu. Geçmişe ilgili Zack'in anlattıklarının doğru olduğunu kabul ediyordu. Ama gelecek ile ilgili ne faydaları vardı.

"Sana hayatımda bir yer bulmamakta yanlış yaptım, Catherine," diye mırıldandı, pürüzlü bir sesle.

"Bilmiyorum, şimdiye kadar yapmadıklarım için beni affedebilecek misin? Ama bana bir şans verirsen bütün hatalarımı unutturacağıma söz veririm."

Catherine onun işi işe ilgili görüşlerini anlayabiliyordu. Bu onun hayatının önemli bir bölümüydü. Hiç dinlenmeden hiç duraklamadan tatmin oluncaya kadar devam edecekti. Artık kendisini aşağılanmış hissetmesi için bir sebep kalmamıştı.

"Beni bu arada nereye sıkıştırıracaksın, Zack?"

Bu kez onun gözlerine pırıl pırıl gözlerle bakıyordu. Zack'in samimiyetle itiraf ettiği gerçekler ilerisi içinde geçerli değil miydi?

Zack hafifçe gülümseyerek, "Kendi balık kavanzumuzu yaratırız, diye düşünmüştüm," diye cevap verdi.

Catherine ona anlamadan bakmaya devam etti.

"Dışarıdan çok kalabalık bir dünya var, Catherine, ama eğer sen benim Rhett'ime Scarlet olmayı kabul edersen, birlikte el ele, dışarıya karışmadan yüzebiliriz."

"Her zaman mı?"

"Benim istediğim bu."

Onun bir itirazı var mı diye, Catherine'nin gözlerine bakıyordu.

"Ama sen ne istiyorsun, onu bana söylemelisin. Senin her istediğini yapmaya çalışırım."

Catherine elini kaldırdı. Parmaklarını onun dudaklarına bastırmıştı.

"Ben sen nereye gidersen yanında olmak istiyorum."

Gözlerini onun gözlerine dikerek gerçeği oradan da görmesini sağlamak istemişti.

Zack kendi elini onunkinin üstüne koydu. Avucunu öpmüştü.

Catherine'nin kalbi mutlulukla çarptı. Daha düşünmeye cesaret dahi edememişti ki, Zack'in sesini duydu.

"Seni seviyorum, Catherine Trend. O zaman benimle evlenir, benim karım olur musun?"

"Evet," diye fısıldadı, Catherine.

Zack'in gülümsemesi harikaydı. Pırıl pırıl, rahatlama, mutluluk dolu, yoğun bir zevkle. Catherine'nin sol elini hala tutarken, cebinden küçük bir mücevher kutusu çıkardı. Catherine şaşkınlıkla bakarken kapağını açtı ve içinden kocaman tek taş pırlanta yüzük çıkardı.

"Pırlantalar ebedidir," demişti, onu Catherine'nin sol elinin yüzük parmağına takarken.

"Bu işi doğru dürüst yapacağız. Bu akşam anneleri ziyaret edip, onlara evleneceğimizi haber vereceğiz ve düğün için planlar yapacağız."

"Düğün mü?"

"Livvy'nin baş nedimen olmasını istemez misin? Ben de Pete'e benim sağdıçım olmasını teklif edeceğim. Yarın annemi de ziyaret ederiz. O da düğün için uğraşmak ister. Aslında..."

"Zack..."

"Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır..." Güldü. Bir sürü mutlu haberdan sonra düşüncelerini sıraya bile sokamıyordu.

"Sen gerçekten engelleri zorlamaya niyetliymişsin."

Zack sırtıtmaya başladı.

"Kesinlikle yanımda sen olmadan gitmemeyi planlamıştım, bu kez."

O an Catherine'nin aklına Zack'in ilk evlenme teklifi geldi. Kaybettiği bebeği anımsamıştı ve üzüldü.

"Zack ben otuz iki yaşındayım. Başka...çocuklarımız olmasını istiyorsak..."

Zack'de mutlu görünüyordu. Gözlerindeki endişeli bakış değişmişti.

"Beklemek yok. Ve bu kez hamile kaldığında, ben her anında seninle birlikte olacağım. Sana ben bakacağım."

Her ikisi de, kaybettiklerini unutmayacaklardı. Belki de o masum küçük hayat bu iki insanı birbirlerine daha derinden bağlamıştı.

"Bir daha aynı hataları yapmayacağıma söz veririm. Babamın yetişmemde yaptığı yanlışları ben çocuklarım için yapmayacağım. Belki başka hatalarım olur, ama eminim sen bana yardımcı olursun ve bunları düzeltiriz, Catherine. Seni dinleyeceğime söz veriyorum. Keşke benim babamda annemi dinleseydi. Annem harika bir kadındır. Onu seveceksin."

"Umarım o da beni sever."

"Seveceğini biliyorum. Siz ikinizde harika insanlarsınız."

Zack ayağa kalkarak, Catherine'ni de kaldırdı.

"Yeni bir başlangıç yapalım."

"Evet. Seni seviyorum, Zack. Burası yeniden başlamak için iyi bir yer."

Öpüştüler

Birliktelikleri çok derindi. Ruhları birleşmişti.

Orada... O gül bahçesinde.

On altıncı Bölüm

Eylül...

Avustralya'da baharın ilk ayı. Düğün için Pırıl pırıl parlak ve güneşli bir harika bir gün.

"Çiçekler geldi," diye bağırdı, aşağıdan, Livvy. "Seninkileri getiriyorum."

Catherine düğününe giymek için seçtiği elbiseyi, üstüne geçirdi. Elbisenin üst kısmını yerine yerleştirip, düzeltti. Livvy içeriye girerken,

"Arkamı ilıştirmek için yardıma ihtiyacım var," dedi kardeşine.

"Ohh... Tanrım!" Catherine'i gelinlik kıyafeti içinde görünce nefesini kesilmişti. Çiçekleri çabucak yatağın üzerine bırakıp, kardeşinin yardımına yetişti. Bittiğinde ikisi birlikte aynada Catherine'nin aksini seyrediyorlardı.

"Harikasın."

Bu geleneksel bir gelin kıyafeti değildi. Çok sevilen bir modacının eseri idi ve Catherine bunu banka hesabının önemli bir bölümünü boşaltarak, Akademi Ödülleri gecesi için, umutsuzca Zack'in kendisini, daima yanında görmek isteyeceği bir kadın gibi olmak maksadı ile satın almıştı. Tabi o zaman ve daha sonra hiç giymemişti. Sanki rüyalardan yapılmış bir elbiseydi. Sonuçta bu gece giymek ona doğru gelmişti.

Ufak opal gibi parlayan parçacıklardan oluşuyordu. Kolsuzdu ve derin bir dekoltesi beline kadar

oturan bir bedeni vardı. Dizlerine kadar dar iniyor, sonra rahatça adım atabileceği bir genişliğe ulaşıyordu.

"Omuzlarına ve sırtına dökülen saçların ve binlerce parlak pulla, sanki denizkızına benzemişsin."
Livvy sonra bakışlarını kendisine çevirdi ve "Bende tam bir balina gibiyim."

"Hayır, hiç de değil. Sen de harika görünüyorsun, Livvy. Eminim aynı şeyi Pete'de söyleyecektir."

"İyi ki benim için lacivert rengi seçtin. Hiç değilse yumruyu biraz gizliyor. Keşke iki ay daha bekleyebilseydin de bebek doğmuş olsaydı. Bu kadar hamile bir nedimen olması uygun değil."

Catherine gülümseyerek başını salladı. "Bebekler her zaman uygundur. Doğduktan sonra da doğmadan evvel de..."

"Ayaklarımı bile göremiyorum."

"Ayaklarında görecek ne var ki?"

"Şişmemiş tek yerim onlar. Üstelik sizin bu beklenmedik düşününüz için az da koşmadım."

"Biliyorum, Livvy. Bizim için yaptığın her şeye çok teşekkür ederim."

"Ahh boş ver. Yalnız değildim. Annem ve Zack'in annesi de az şey yapmadılar. Kadıncağız ikinizin evlenmesine ne kadar sevinçle katıldı. Sanırım annem de senin sonunda birini bulmanı mucize olarak kabul ediyor. Bu düşüncede yalnızca onun olduğunu sanmıyorum ya..."

Catherine sırtarak, "Zack'i ben bulmadım, bizi siz tanıştırdınız, hatırladın mı?"

Livvy, hiç unutmuyum, der gibi baktı. "Pete bu gece yapacağı konuşmada bu konuya büyük yer ayırdı. O da mutluluktan uçuyor. Çok sevinçliyim, Catherine."

"Ben de... Biliyor musun, ben de hamileyim."

"Olamaz."

Catherine başını salladı.

Livvy ellerini çarparak, "Bu harika bir haber," diye bağırmağa başlamıştı.

"Ne kadar oldu?"

"Neredeyse dört ay."

"İnanamıyorum. Hiç belli olmuyor."

"Neyse ki bu elbise iyi gizliyor." Sonra yan dönüp karnını gösterdi.

"Bak."

"Sen ince ve narin bir hamile olacaksın, inan bana. Ben dört aylıkken karnım büyümüşü. Sen neden şimdiye kadar bize söylemedin, bakalım?"

"Tehlikeli devreyi atlatmak istedim de ondan."

"Sen iyi sır saklıyorsun, kabul et. Nişanınızı söyleyene kadar senin ve Zack'in görüştüğünü bile bilmiyorduk."

Catherine kardeşini kızdırmaya çalışır gibi baktı.

"Bilemem... Sen hep benim işlerime karışma meraklısıydın da... Sevgili küçük kardeşim."

"Ama bak, Ben ve Pete seni Zack ile tanıştırmakla iyi bir iş yapmışız."

Catherine güldü ve kardeşini kucakladı. "Evet doğru... İyi, harika, şahane bir iş yaptınız."

"Arabalar geldi," diye seslendi, aşağıdan babaları, o sırada.

"Hazır mısınız kızlar?"

"Evet baba."

Livvy yatağın üstüne bıraktığı çiçeği alırken,

"İyi ki koca bir buketim var. Şu koca karnımın üstünde tutarım," diye söyleniyordu.

"Sen neden tek bir kırmızı gül seçtin, Catherine?"

Catherine esrarlı bir ifadeyle gülümsedi. "Bir manası var."

"Sanırım bunu bana söylemeye niyetin yok."

"Senin düşününde kulağıma taktığın kırmızı gülü hatırlıyor musun?"

"Ah... Sen ve Zack benim düğümde beraber oldunuz. Bunu Pete'e söylemek için sabredemiyorum."

Zıplaya zıplaya şakıyordu.

Catherine kutusundan kadife gibi kırmızı gülünü çıkarttı. Gerçek bir güldü. Tıpkı aşkları gibi.

Zack ve Catherine'nin töreni için seçtikleri okyanusa bakan şık ve gözde yere misafirler doluşmaya başlamıştı.

Herkes belli ki eğlenmek için geliyordu. Zack ve Pete bir köşede durmuş okyanusu seyrederken konuşuyorlardı.

"Burası Forresters kadar sörf yapmaya uygun değil."

Zack gülümsedi. "Senin evin oralarda satılık bir yer olursa bana haber ver, olur mu Pete?"

"Harika bir fikir."

"Tatillerde çocuklarımız beraber oynarlar."

"Ya... Sen ve Catherine hemen bir aile kurmaya niyetli misiniz?"

Zack yine sırttı.

"Biri yolda bile."

"Seni alçak. Annen biliyor mu?"

"Biraz önce kulağına fısıldadım. Yüzü bir yılbaşı ağacı gibi ışıldadı."

"Tahmin edebiliyorum. Zaten Catherine ile evlenmene çok seviniyordu. Hatırlıyor musun, sana daha ilk başında onun senin aklını başından alacağını söylemiştim."

"Söyledin," diye onayladı, Zack, mutlu bir ifadeyle.

"Ve haklıydın. Şimdi gitme vaktimiz geldi. Sıraya girsek iyi olur."

Zack onun kendisine doğru yaklaşmasını seyretti. Şahane saçlarında güneş ışıkları oynaşyordu.

Uzaktan dalgaların sesi, kalbinin, beyninin, Catherine... Catherine diyen sesine karıştı.

Bu onun sevgilisi, gelecekteki karısı, ultrasondan öğrendiklerine göre bebek oğlandı, oğlunun annesiydi.

Catherine ona gülümsedi. Harika altın gözleri sevgi doluydu. Zack'de ona, onun kalbindeki tek kadın, yeri doldurulamaz kadın oluşundan hiç şüphesi olmayarak, gülümsedi. Onu hep sevecekti. Onun tek bir gül taşıdığını ve bunun manasının, Catherine'nin ona aşkı olduğunu hemen fark etmişti.

Elini kaldırıp ona uzattı. Catherine elini onun avcuna kaydırduğunda parmaklarını sıkıca kapattı.

Berberiz, diye düşündü.

Başından beri en doğrusu buydu. Şimdi de doğru olduğunu biliyordu ve ömürleri boyunca da öyle olacaktı.